

» Vážení a milí čtenáři Komárováku,

opět je tu konec roku – tentokrát trochu zvláštního – chudého na setkávání i společný smích. Ale nic netrvá věčně. Doufejme, že už nás čekají jen příjemnější zítřky a nový rok bude snadnější a radostnější než ten letošní. Přejeme Vám tedy do nového roku 2021 nový začátek. Ať každému z nás na nebi zazáří jeho hvězda splněných přání, ať je nový rok kouzelný a nikdo nesmutní. Těšte se pevnému zdraví, užívejte lásky nejbližších a v novém roce buďte jen šťastní.

Děkujeme Vám za přízeň a budeme se rádi setkávat i nadále na stránkách našeho zpravodaje.

Vánoce plné štědrosti, pohody, lásky a pokoje, v novém roce hodně zdraví, štěstí, osobních i pracovních úspěchů

Vám přeje redakční rada Komárováku.

Foto: Tomáš Richter

Z obsahu zpravodaje

- » Rozhovor se zastupitelem Jaroslavem Baumannem
- » Temná postava dějin - Kateřina z Komárova
- » Duchovní slovo J. Wojdyly
- » Zdravotní okénko - MUDr. Pavel Kasík
- » Rozloučení pana Mgr. Kantora s Komárovem
- » Jaké změny nás čekají v hromadné autobusové dopravě
- » Foto z probíhající rekonstrukce školy
- » Pohádka pro děti
- » Proč slavíme Památný den sokolstva
- » Rozhovor s paní Jarmilou Gruntovou
- » Kleštěnické roubenky
- » Anketa k obnově centra Komárova
- » Komárovský kalendář

Vánoční slovo starosty

Nastává sváteční čas a závěr roku se rychle blíží. V této době snad každý hodnotí období, které končí, a připravuje se na to, které má přijít. I mně tedy dovolu, abych se trochu ohlédl.

Prožíváme nelehké období. Období, které změnilo naše životy. Koronavirová epidemie nás sevřela do kleští. Všichni jsme museli takřka ze dne na den omezit svůj pracovní, společenský a kulturní život, děti se musely naučit jinému způsobu vzdělávání. S první vlnou jsme se, troufám si říci, vypořádali dobře. Bylo až fascinující, jak celý národ při nedostatku ochranných pomůcek šel po domácku první roušky a ty se pak rozdávaly potřebným.

Bohužel vir se nevzdává a stále útočí na naše zdraví. Bud' me prosím i nadále zodpovědní, vůči ostatním ohleduplní a využijme tento čas pro sebe, pro zamyšlení, sebepoznání, bud' me se svými dětmi a nejbližšími.

Rád bych v tuto chvíli vyjádřil velký dík právě našim šičkám, ošetřovatelkám a dobrovolníkům, našim lékařům, zdravotním sestrám, hasičům, prodávacům, pedagogům v základní a mateřské škole a všem těm, kteří se nesmírně snaží, abychom my občané

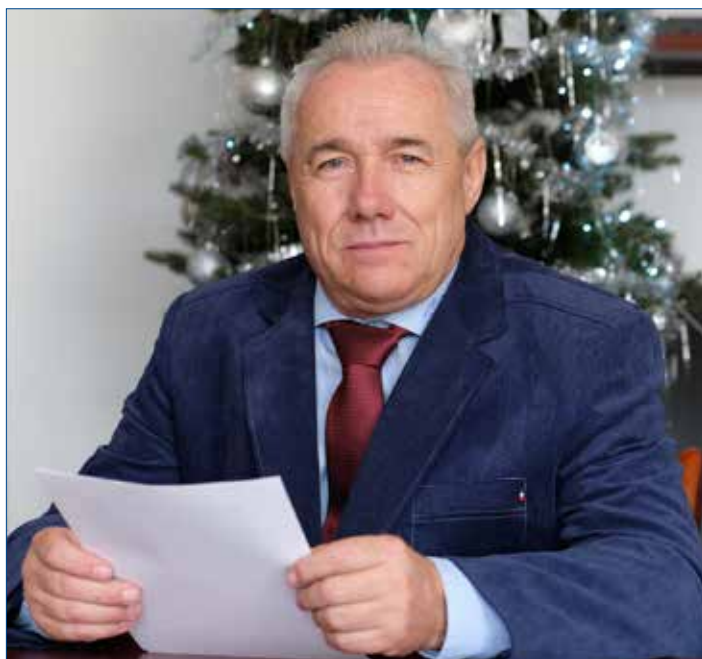
strádali co nejméně. Velký dík patří také vám, všem občanům Komárova, za vaši solidaritu a zodpovědnost.

I přes všechna úskalí, která nám letošní rok přinesl, se městyse Komárov podařilo realizovat několik naplánovaných akcí. Tím nejbojovnějším projektem je rekonstrukce v základní škole. Dále pak parkoviště na náměstí Otty z Losu, rekonstrukce dětského hřiště za základní školou, oprava některých komunikací a chodníků. Úpravy také probíhaly na veřejném osvětlení, zázemí pro komunální techniku a byla vytvořena tři nová kontejnerová stání. V neposlední řadě musím zmínit opravy elektroinstalace, sociálního zařízení a další úpravy vnitřních prostor provedené v domě kultury. Příběžně pracujeme na dalších projektech a studiích, o jejichž realizaci se v příštích letech uvažuje.

Závěrem mi vážení spoluobčané dovolu, abych vám popřál krásné vánoční svátky plné pohody a klidu strávené se svými nejbližšími a do nového roku hodně štěstí, sil, optimizmu, a hlavně pevné zdraví.

Věřte, bude líp.

Jaroslav Klekner
starosta městyse Komárov
Foto: Tomáš Richter

Přání vánoční pohody a optimistického vykročení do nového roku

Vánoce - období, kdy bychom měli zapomenout na běžné problémy a užívat si vánoční atmosféru plnými doušky. Rodinná setkání, smích, vánoční cukroví a samozřejmě vánoční pohádky či svařák, to vše nás během Vánoc provází a umocňuje tu neopakovatelnou atmosféru, která k Vánocům patří a nedá se zapomenout. Proto se radujeme z maličkostí a z každého upřímného úsměvu, a to nejen během

vánočních svátků, ale i během celého roku.

Již za několik dnů budeme slavit Štědrý den a následující vánoční a novoroční svátky. Vánoční doba však začíná již první adventní nedělí. Advent je doba určená k zamyšlení a vzpomínkám. Někteří z nás začínají bilancovat, ale i plánovat rok následující. Rok, který pomalu končí, byl rokem, do kterého řada z nás vkládala velké naděje a od jeho

kulatých dvacítek si mnoho slibovala. Rok 2020 nás ale naučil zpomalit nebo se i zastavit. Nouzový stav při první vlně epidemie koronaviru byl pro všechny z nás něčím novým a zcela určitě i neuvěřitelným. Z mnoha lidí udělal švadlenky a z mnoha domácností i krejčovské dílny. Během letního rozvolnění jsme rychle zapomněli a málokdo věřil, že by se něco podobného mohlo ještě vrátit, ale podzim nám ukázal, že může být

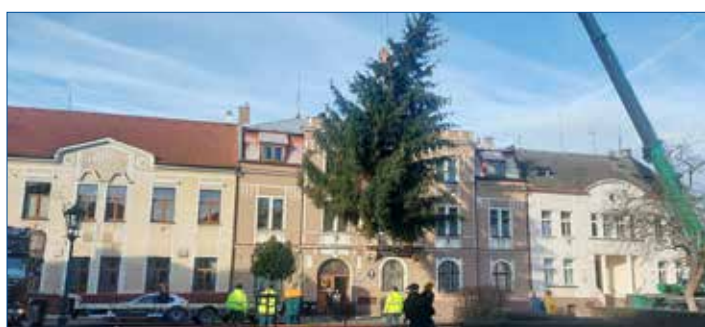
i hůř. Nicméně pojďme hledět do nového roku s optimismem a s přáním, aby ten nový rok byl lepší než ten, který končí, a splnily se v něm i malé sny a přání.

Rád bych vám jménem úřadu městyse Komárov a celého zastupitelstva popřál krásné prožití vánočních svátků. Mnoho zdraví, štěstí a úspěšné vykročení do nového roku 2021.

*Radim Šíma
místostarosta městyse Komárov*

Letošní cesta vánočního stromu na komárovské náměstí ve fotografii

» Komárovský vánoční strom se letos na náměstí dostal přímo z radničního dvora. (foto: Jaroslav Klekner, Tomáš Richter)

Radniční okénko

» Uživatelé webu nově naleznou přehledně zpracované rozpočtové informace. Nemusí tyto informace nadále hledat na cizích serverech, kde mohou být prezentována neověřená a nepřesná data. Hloubka zpracování výd

Rozhovor s Jaroslavem Baumannem - radním městyse Komárov

Proč ses rozhodl založit nové volební seskupení PRO KOMÁROV 2018? Jaká byla Tvoje vize jeho úlohy v nadcházejícím volebním období a do jaké míry se naplňuje?

NOVÉ KNIHY

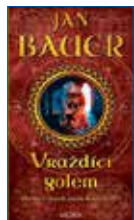
Navzdory kovidovým opatřením proudí do knihovny nové knihy. Nechceme naše čtenáře připravit o krásné čtení či poučení. Proto i v tomto čísle Komárováku vám představíme něco málo ze zakoupených knih. O knižních novinkách se můžete dočíst i na webových stránkách knihovny a v neposlední řadě také na facebooku knihovny.

BELETRIE PRO DOSPĚLÉ

Historické romány

» Jan Bauer: Vraždicí golem

O pražské židovské čtvrti kolují pověsti, že prý zdejší rabín Jehuda Löw sestrojil umělého sluhu – golema.

Rabín ho vybavil neuvěřitelnou silou, díky níž může rabín i zabít. Shodou okolností se na Starém Městě pražském množí tajemné a brutální vraždy. Měšťané

svalují vinu na golema a chtějí napadnout a vypálit Židovské město, pokud se sérii vražd nepodaří zastavit. Když se oběti tajemného vraha stane i staroměstský purkmistr Martin Krumphanzl, je vyšetřováním případu pověřen písař zemského soudu Lukáš Trobl z Květnice.

» Jan Bauer: Věčný je jen Bůh

Knihy obsahuje dva již dříve vydané romány z doby vlády Karla IV: Císař táhne do války a Až bude smrt mou paní. Koncem roku 1370 umírá za nejasných okolností papež Urban V. a krátce nato se těžce rozemůže císař Karel IV. Jeho přítel a tajný agent dominikán Pavel se domnívá, že oba případy spolu souvisí a jsou dílem tajemného traviče. Než však dokončí svoje pátrání, využije Ota Braniborský z rodu Wittelsbachů situace a chce nemocného Karla zbavit jeho trůnu. Na samém sklonku císařova života v roce 1378 křesťanská Evropa čelí nebezpečnému komplotu Saracénů. Dominikánů Pavlovi se sice podaří zabránit atentátu na císaře a českého krále Karla IV. a jeho synovce francouzského krále Karla V., ale zdaleka nemá vyhráno.

» Vlastimil Vondruška: Manželské zrcadlo

Na Starém Městě pražském je v domě tiskaře Jana Severína otrávena jeho švagrová Klárka. Vzápětí je ze zločinu obviněn on sám. I když všechno svědčí proti

němu, ujímá se Jiří Adam z Dobronína s soukromého pátrání, neboť tuší, že věc není tak jednoduchá, jak se zdá. Do hry vstupuje snaha utrakvistických konšelů a učenců zabránit vydání Hájkovy Kroniky české, která se tiskne u Jana Severína. Rozpoutá se právní bitva, v níž pomáhá bývalý královský notář Ulrich z Jenišova. Ukáže se, že klíč je třeba hledat v knize Manželské zrcadlo, kterou obdržela hospodyně Jiřího Adama z Dobronína Rozárka. Vše ještě komplikuje Petr Korec, který potká svou milenku z mládí, šenkýřku na Anenském rynku. Tím začíná řetěz podivných událostí, v nichž hraje roli víra, čest, nevěra a hamiznost.

» Vlastimil Vondruška: Křišťálový klíč III.

Dědicové Ignáce Heřmana přijdou o Falknovskou hut', kterou získá Leopoldova bývalá snoubenka Hildegarda, jejímž hlavním cílem je pomstít se rodu Heřmanů. Ignáci vnuci tak musí čelit nejen jejím intrikám, ale i hospodářským potížím, které s sebou nese nový styl manufakturního podnikání.

» Jaroslava Černá: Kat Mydlář

Mladý medik Jan Mydlář je rozhodnut udělat i nemožné, aby se dostal blíž ke své Dorotce a mohl ji vysvobodit z vězení. Osud mu ovšem uštědří krutou ránu a musí se vyrovnat s její smrtí.

Thrillery a detektivní romány

» Lars Kepler: Zrcadlový muž

Mladá dívka zmizí cestou ze školy. O pět let později se její tělo objeví na hřišti v centru Stockholmu. Díky bezpečnostním kamerám se Joonovi Linnovi podaří najít očitého svědka, jenže se ukáže, že jde o psychicky nemocného muže. Z toho, co viděl, si vůbec nic nepamatuje. Joon se proto spojí s hypnotizérem. Pomůže mu odhalit pravdu?

» Stephen King: Ústav

Uprostřed noci, v domě na klidné ulici v příměstské Minneapolis, vešelci tiše zavraždí rodiče Luka Ellise a naloží ho do černého SUV. Operace netrvá ani dvě minuty. Luke se probudí v Ústavu, v místnosti, která vypadá stejně jako jeho pokoj - kromě okna. Psychicky děsivý stejně jako Žhářka a s úžasnou dětskou imaginací kultovního To je Ústav dramatickým příběhem o dobru a zlu ve světě, kde hodní kluci vždy nevyhrají.

» Lee Child: Spravedlnost

Krimithriller oblíbeného anglického

autora v hlavní roli s Jackem Reacherem. Ten se tentokrát octne v cizím městě uprostřed války dvou zločineckých gangů.

» Stina Jackson: Pustina

Švédský venkov, to nejsou jen nekoňné lesy, jezera s křišťálovou vodou a malebně červené domy na smaragdových pasekách. Daleko od civilizace bují lidská závist a chudoba, dívky nabízejí sex na zapadlých parkovištích a na chátrajících samotách se daří drogám. Liv Björlundová si svůj osud nevybrala, určila jí ho Pustina, vesnice na samém konci silnice. Dcera ze statku, který poznamenala rodinná tragédie, pracuje na benzinové pumpě, kam ji každý den vozí otráveným volvem její despotický otec Vidar. Liv si připadá jako v kleci. Až do chvíle, kdy je v opuštěné studni v lesích nalezen Vidar mrtvý. Do smrti hněvivého starého muže se zaplete dvojice dealerů a zlodějků, kteří věděli o jeho skrývaném bohatství. Ale všechno může být složitější. Vždyť nešťastníků, jimž vražda nabízí vstupenku do lepšího života, je Pustina plná.

» Lisa Jackson: Paranoia

Nemůže věřit ničemu. Ani vlastní paměti. V městě Edgewater spousta lidí věří, že Rachel Gastonová spáchala vraždu a vyvázla bez trestu. Ona sama netuší, jak se tehdy pubertální hra zvrhla ve smrtici - ani to, kdo jí vyměnil dětskou pistoli za pravou zbraň. Vidí jen nevlastního bratra Lukea, jemuž na hrudi roste krvavá skvrna, a toho obrazu se nemůže zbavit. Podléhá teď bujně fantazii, když má pocit, že ji někdo sleduje? Nebo má strach oprávněně a pravda je horší než její nejtemnější obavy?

» James Rollins: Poslední odysea

V zamrzlé grónské krajině objeví skupina vědců hluboko pod ledem středověkou loď. Její podpalubí ukrývá mnohem starší předměty - zbraně z doby bronzové - a v kapitánově kajutě leží zlatá mapa se stříbrným astroláblem. Mapa zachycuje trasu Odysseovy slavné lodi plující od Tróje, ukazuje však i ohnivou řeku tekoucí k městu ukrytému ve Středomoří. Město leží v podzemní říši Tartaros, jak Řekové označovali peklo. Podle bájí byli v Tartaru trestáni hříšníci a uvěznění nestvůrní starověcí Titáni. Když se rozšíří informace o Tartaru a o zázračných zbraních, které jsou tam ukryté, na nestabilním Blízkém východě se prudce zvýší napětí. Fantasmagorické děsy z Homérových děl jsou až příliš reálné... Příslušníci tajné organizace Sigma Force se vydají na místa, kam se ostatní bojí vkročit. Pokud mají předejít rozpoutání konečného světového konfliktu, musí projít samotnou branou pekla.

Humoristické romány

» Evžen Boček: Aristokratka u královského dvora (5)

Bordel v kuchyni alias Portrét slu-

žebné je zpátky v Nizozemsku a Její Veličenstvo královna Beatrix posílá na Kostku dopis s poděkováním a pozvánkou do královského paláce. Kdo se výpravy zúčastní? Proč se Marie rozhádá s Maxem? Odkud se pořádek berou na Kostce nové šperky? Na kolik přijde taková audience u královny a kdo to zaplatí?

» Marcela Mlýnářová: Dvakrát dole, jednou nahore

Oblíbená autorka řady populárních knih (Důchodkyně nestřflejte, V padesáti na začátku, Asi nejsem ženská, Z lodiček do holin aj.) přichází s novým titulem. Opět v něm vypráví nenapodobitelným stylem o svých pozoruhodných příhodách, o dobrodružných cestách po naší domovině i cizích krajích, o životních vrcholech, pádech a zvratech.

» Eva Střihavková: Můj grónský rok

Co se stane, když se žena kvůli svému muži přestěhuje do Grónska a on jí k narozeninám věnuje plavbu s partou zbohatlíků na severní pól? A co když si vědec z Ruska vypůjčí zdánlivě nepotřebnou knihu, kterou už nikdy nevrátí? A co teprve, když jediný muž, který o vás na ostrově uprostřed ledu a mrazu jeví opravdový zájem, je šedesátník s revolverem u pasu? Nakonec se rozvedete. Ale to dobrodružství za to stojí!

» Jonas Jonasson: Sladká pomsta

Nejlepší pomsta je ušitá na míru! Od autora bestselleru Stoletý stařík. Spoře oděný Masaj v centru Stockholmu, kde mrzne, až praští. Geniální podnikatel prodávající pomstu na klíč. Pár toužící po odplatě. A ten, kterému se chtějí všichni pomstít. Kdo se ještě zamotá do zblášeného víru událostí a jakou roli bude hrát dvojice obrazů nejasné ceny? Jde o skutečná díla, či o padělky? A co s tím má společného papež? Začíná nepředvídatelná jízda napříč kontinenty a světem umění, která vám nedá vydechnout.

Romány z 2. světové války

» Wojciech Dutka: Černá a purpurová

Milena Zingerová, dívka z respektované slovenské židovské rodiny, je v koncentračním táboře Osvětim odsouzena k smrti. Osud jí však dává šanci: Má zazpívat na narozeninové

oslavě brutalitou proslulého příslušníka SS Franze Weimerta. V navcenk bezcitném muži se jejím zpěvem něco zlomí, takže se o ni začne zajímat. Milenina počáteční nenávisť k mladému nacistovi se pomalu mění – a tak se rodí jeden z nejneobvyklejších milostných příběhů holokaustu.

>> Edith Eva Eger: Máme na vybranou

Autobiografické vzpomínky psycholožky přeživší holocaust, která se snaží pomáhat lidem, kteří zažili stejná či podobná duševní traumata. V roce 1944 přivezl transport do Osvětimi šestnáctiletou Edith Egerovou. Přišla o rodiče, přežila Auschwitz i pochod smrti a nakonec ji z hromady mrtvol v Gurskirchenu zachránili američtí vojáci. Peklo, kterým prošla, ji ale nezlomilo. Po válce se vdala, emigrovala do Spojených států a složila doktorát z psychologie. Ve své knize nám předkládá nejen napínavý a působivý příběh vlastního života, ale také inspirativní příběhy svých pacientů. Na jejich pozadí nám ukazuje, že všichni máme na výběr – rozhodnout se vystoupit z role oběti, osvobodit se z pout minulosti a začít naplno žít...

>> Mario Escobar: Osvětimská ukolébavka

Hlavní hrdinka Helene pochází z Německa, má modré oči a plavé vlasy. Na začátku druhé světové války se s manželem romského původu, se kterým má pět dětí, dobrovolně ocitá v koncentračním táboře Osvětim. Po příjezdu přichází o manžela, děti se jí však podaří ubránit. K tomu jí pomůže nejen árijský vzhled, ale i fakt, že je zdravotní sestra. Je přeznamenána do místní nemocnice a setkává se tak tvář tvář s doktorem Mengelem a její boj o přežití začíná.

>> Jack Fairweather: Dobrovolník

Rok: 1940. Cíl mise: Infiltrovat koncentrační tábor Osvětim. Ač to zní neuvěřitelně, toto je skutečný příběh Witolda Pileckého, polozapomenutého hrdiny druhé světové války, který se nechal dobrovolně uvěznit v táboře smrti. Více než dva roky shromažďoval informace o nacistických zločinech, aby nakonec uprchl a zúčastnil se Varšavského povstání. Jeho životní osudy jsou strhující oslavou lidské odvahy a odhodlání bojovat i v těch nejtemnějších časech.

>> Laurence Rees: Osvětim

Kniha významného britského historika Laurence Reese pojednává o nejkrutějším nacistickém zařízení, které bylo jádrem komplexního systému vyhlazování a místem plánované realizace „konečného řešení židovské otázky“.

Různé žánry

>> Jiří Krivánek: Lovecká vzpomínání

V souboru mysliveckých povídek Lovecká vzpomínání nabízí autor přes třicet loveckých příběhů. Rekapitu-

luje v nich několik desetiletí své profesní dráhy, během nichž měl možnost navštívit mnoho překrásných míst hlavně ve vojenských výcvikových prostorech a hraničních pásmech, kam mnohdy lidská noha nevstoupila. Popisuje setkání s řadou lesníků, myslivců a lovců a přibližuje jejich osudy, úspěchy i strasti při lovu. V tomto ojedinělém putování časem zachycuje pomíjivé chvíle loveckého života a zaznamenává množství zážitků, které mu myslivecký život přinesl.

>> Jiří Krivánek: Lovecké malíčkosti

Jiří Krivánek na stránkách své nové knihy loveckých povídek zaznamenává příhody tak, jak je přinesl jeho dosavadní myslivecký život a jak mu je vyprávěli jeho přátelé. Žádný z příběhů není smyšlený a jejich postavy jsou skutečné. Cílem vyprávění je nejen podělit se s čtenáři o všední i nevšední zážitky z lovu, ale také přiblížit krásu naší krajiny i přírody a zaznamenat život lesníků, lovců a myslivců tak, jak měl autor možnost je poznat. Text povídek je doplněn autentickými fotografiemi, které zachycují výjimečnost území vojenských výcvikových prostorů a dokresluje atmosféru jednotlivých příběhů.

>> Uljana Donátová: Matka v trapu

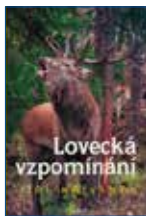
Příběh o tom, že někdy se vyplatí být nedostupná Sylvie má dobré místo, krásné děti, za manžela nadaného malíře. Když jede do školy, aby vyřešila další z pravidelných průšvihů svého syna Oskara, uvědomí si, že zatímco kvůli ostatním přicházejí oba rodiče nebo aspoň otcové, ona je tu jediná osamocená matka. Rodina, a hlavně Sylviin manžel Tomáš, si zvykli, že ona všechno vyřeší, zařídí, zaplatí. A v Sylvi, která vždycky chtěla vidět věci z té nejlepší stránky, se najednou něco zlomí. (román pro ženy)

>> Danica Haláková: Mrcha na koni

Co se stane, když se někomu svěříte a on toho zneužije? Může vám to definitivně zničit život. Chytré ženy tuší, že manželům by o svém nitru neměly říkat úplně všechno... Tajemství, touhy a pochybnosti, s nimiž se trápí, a také chyby a přešlapy, kterých se v životě dopustily, raději svěříjí nejlepší kamarádce. Co když se ale ze spolehlivé „vrby“ stane nebezpečná potvora? Co když vás nenápadně ovine pavučinou zla a intrik a vaše křehké tajnosti, které měly zůstat skryty, prozradí nesprávným lidem? A co když navíc překročí fakta, přibaví situace a spousta věcí si přimyslí? (skutečný příběh, román pro ženy)

>> Joy Fieldingová: Na špatném místě

Čtyři ženy mladá Paige, její sestřenice a rivalka Heather, nejlepší kamarád-

ka Chloe a matka Joan – se rozhodnou zkusit štěstí na online seznamce. Stáhnou si aplikaci a doufají, že s její pomocí konečně najdou lásku. Takové seznamování má ale svá rizika. Místo vysněného prince mohou potkat nebezpečného predátora. Má perfektní vlasy, vítězný úsměv a obrovské charisma. On však nehledá lásku, ale oběti. Zvládnou se mu všechny čtyři vyhnout? A pokud ne, kterou z nich si vyhlédne. (román pro ženy s napětím)

>> Alena Jakoubková: Oko za oko, manžel za manžela

Román vypráví příběh ženy, která se po téměř třiceti letech manželství musí vyrovnat s rozvodem a vybudovat si zcela nový život. (román pro ženy)

>> Josef Klíma: Šarlatán

Josef Klíma převedl do knižní podoby scénář Marka Epsteina – Šarlatán. Vzniklo tak strhující životopisné drama Jana Mikoláška, muže s léčitelskými schopnostmi. Příběh vznikl podle skutečné události, na Mikoláška se obracely tisíce lidí s žádostí o pomoc, včetně osobností politického a kulturního života. I když léčitel neměl medicínské vzdělání, dovedl jim svým nevšedním umem chorobu diagnostikovat a pomocí bylin vyléčit. (životopisný román, zfilmováno)

>> Jan Karon: Veterinář i Mitfordu se žení

Ani v Mitfordu se nezastavil čas. Čas se podepisuje i na našich hrdinech, někteří stárnou, jiní dospívají. Doole, ten ušmudlaný malý kluk, vyrostl, dospěl a vystudoval vytoženou veterinární fakultu. Nyní se chystá převzít veterinární praxi od Hala Owena a začít hospodařit na farmě Meadowgate. K takovému závažnému kroku do života je dobré mít pomocníka, lépe řečeno pomocnici, a tak se na Meadowgate chystá svatba. (humoristický román)

>> Filip Rožek: Gump, pes který naučil lidi žít

Neotřelý, poetický, chvílemi až bolestně vyprávění očima psího tuláka Gumpa. Příběh o cestě plné překážek a pastí, o lásce, která má sílu dosáhnout až za duhový most, o neochvějně psí obětavosti položit život za svého páníčka, o naději, kterou nespoutá ani ten nejpevnější řetěz, ale také o zvířecí moudrosti, která nám lidem otevírá oči. (skutečný příběh o psovi)

>> Denise Scicluna: Malování zvířátek na kameny

V této knize na vás čeká svět plný fantazie, kreativity a spousty malých stvoření. Malování na kameny nemůže být jednodušší. Nepotřebujete drahé materiály ani nemusíte umět složité techniky. Stačí kámen, barvy, představitost a tato kniha. Pak už se snadnými postupy krok za krokem naučíte vykouzlit z oblázků všech-

na možná živá stvoření, včetně ptáků, broučků, ryb, hadů, obojživelníků a savců. (ruční práce)

PRO NEJMENŠÍ

>> Chris Riddell: Pan Podpostel

Jednoho večera vykoukne zpod postele malého Jeníka sympatická příšerka, pan Podpostel, tahle noc bude opravdu nezapomenutelná.

>> Jiří Žáček: Chytré pohádky pro malé rozumbrady

Kniha chytrých pohádek plných humorných situací a vtipných nápadů je třetí ze série velkých pohádkových sbírek v převyprávění Jiřího Žáčka a s ilustracemi Adolfa Borna.

>> Daniel Rušar: Strakáč a TiOni

Kniha s celostránkovými ilustracemi vypráví o tom, že na odlišnosti lidí není vůbec nic špatného. Jednomu chlapci se udělaly na těle zvláštní skvrny, které se pořád zvětšovaly a už se jich nikdy nezbavil. Kvůli tomu se mu ostatní děti – TiOni – začali posmívat. Jaké to je, když jste jiní než ostatní a jak to udělat, aby jste se cítili silní a šťastní? A pak strakatý kluk, kterému říkali někdy Strakáč jindy Batika, uviděl jiné děti, s velkým nosem a odstavajícím ušima a najednou věděl, že díky jinakosti může dělat věci jinak – originálně, a že smích bývá dobrým lékem na každou bolest.

>> Emily Ecton: Velká loupež mazlíčků

Neočekávané dobrodružství party mazlíčků, které obývají byt paní Pamlkové. Jezevčice Fazolka není sice nejvzornějším psem, ale nedělá nashvaly a proto rozhodně nenese vinu na tom, že jednoho osudného dne paní Pamlková uklouzla na podlaze, kde předtím Fazolka zanechala snídani, která jí ráno jaksi nesedla. Jenže panička zůstala ležet nehybně nejvíce známky života, proto světem protřelá kočka Walda s loskutákem Oskarem, který ví vše nejlip z televize, společně usoudili, že se budou muset o sebe postarat sami. Brzy zjistí, že o pár pater výš bydlí záhadný člověk, který má hromady peněz a tak začnou společně s krysy Marcem a Polem a chobotnatcem Čendou chystat loupež. Kdo by podezřívá rozkošného malého jezevčíka, že? Nicméně nakonec bude pro čtenáře překvapením, kdo je lupičem a jak to dopadne s paničkou té prazvláštní zvířecí party.

Přejeme vám klidné Vánoce a úspěšný rok 2021. Snad bude lepší než ten letošní. Bud' me všichni hodně zdraví a štěstí necht' všechny provází!

Na viděnou v knihovně.

J. Prokopová, H. Humlová

**DOVOLENÁ V KNIHOVNĚ
21.–23. 12. 2020**

Muzeum Komárov

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ!

K BLÍŽÍCÍM SE VÁNOČNÍM SVÁTKŮM
VÁM PŘEJEME HODNĚ HEZKÝCH CHVIL
V KRUHU VAŠICH BLÍZKÝCH
A DO NOVÉHO ROKU 2021 HLAVNĚ
PEVNÉ ZDRAVÍ, KLID A POHODU.

Scházeli jsme se, jako každým rokem, na pravidelných schůzkách vždy první pátek v měsíci. Konaly se v muzeu. Kromě četného prodeje turistické vizitky, zveřejnění a vyvěšení pozvánky k zahájení sezóny, byly nově upraveny stránky muzea na webu městyse (www.ikomarov.cz), v rubrice Turistika. Stávající informace o historii muzea, umělecké litině a článcích, byla tato doplněna o výroční zprávy s fotografiemi konaných akcí. Rovněž ve zprávě o turistické „Naučné stezce naším okolím“ a v nabídce „Kam na výlet“, je naše muzeum zmiňováno. Provedl O. Holman.

Před sezónou byly všechny prostory muzea členy komise pečlivě uklizeny a je zajišťován i průběžný úklid.

Vzhledem k epidemii koronaviru v ČR a celém světě, vládním i epidemiologickým opatřením, byla sezóna zkrácena. Muzeum bylo otevřeno až 16. května za da-

ných epidemiologických opatření. Dezinfekce, omezení počtu lidí ve skupině, dodržování dvoumetrových vzdáleností, nošení roušek. Vzhledem k druhé vlně epidemie a vyhlášeným opatřením byly od 21. 10. 2020 ukončeny prohlídky muzea (několik hromadných návštěv muselo být odmítnuto), všechny akce i schůzky muzejní komise.

A co nového jsme měli letos v muzeu?

Na sezónu 2020 byla opět připravena malá výstava minerálů z brdských lokalit pánů M. Tomáška a F. Janouše s možností prodeje.

Konala se výstava velkoformátových fotografií z minulých sezón, zobrazující téma hornických slavností a portréty odměněných pracovníků železáren, tzv. Veteránů, z doby minulého století. Mnozí návštěvníci zde tak mohli najít i své předky. Další panel představoval upoutávky na knihu UDÁLOSTI KOMÁROVSKÉ, vydané ke 100.

výročí vzniku republiky. Vzpomínku na výročí konce 2. světové války a okupace ČSR vyjadřovala výstava dokumentů k účasti komárovských dobrovolníků v Pražském květnovém povstání 5. až 9. května 1945.

Trvala zápůjčka Suchardových litinových plaket na výstavu v Národní galerii v Praze. Ta byla ukončena 25. 10. a plakety byly vráceny do našeho muzea. K dispozici jsme měli komentovanou videoprohlídku výstavy. Obdrželi jsme darem katalog a další propagační materiály.

Hodně se prodávaly i knihy a další upomínkové předměty. Po prezentaci knihy T. Makaje BRDY v místním periodiku Komárovák, velmi vzrostl také její prodej.

Z NTM jsme obdrželi k prodeji knihu p. Laboutkové Umělecká litina ve sbírkách NTM. Osvětluje další informace o místních formách, modelérech i o umístění komárovské litiny ve světě. Muzeum také neformálně navštívil generální ředitel NTM v Praze Mgr. Karel Ksandr.

Nejen v muzeu, ale také v každém čísle obecního periodika Komárovák, jsme se vždy snažili připomínat bohatou historii Komárova s cílem stále oživovat povědomí o našem městysi i o jeho významných osobnostech.

**TĚŠÍME SE NA DALŠÍ
SETKÁVÁNÍ S VÁMI
V NOVÉ SEZÓNĚ!**

*Členové muzejní komise
při Úřadu městyse Komárov*

Záhady české historie se týkají i Komárova

V dnech 23. - 30. ledna 1534 (486 let) předseda komorního soudu a nejvyšší hofmistr Království českého Vojtěch z Pernštejna odsoudil ke ztrátě hrdla Kateřinu Bechyňovou, rozenou Pešíkovou z Komárova. Česká Čachtická paní, Krvavá paní Karlštejnská, Sadistka z Pičína atd., jsou názvy různých knih, publikací i článků. Jistě jste o ní slyšeli, četli, nebo vyslechli povídaní průvodců na svých putích po historických památkách. Vše je natolik opředené tajemstvím a dohady, že snad nebude vadit i dnes připomenout toto smutné výročí.

Kateřina Bechyňová, rozená Pešíková z Komárova, je jednou z kontroverzních postav našich dějin. Její existence je doložena v rodokmenu Pešíků, dále je však v zápisech a kronikách zmiňována velmi málo, či vůbec ne. Faktem zůstává jen několik záznamů o jejím soudním procesu, povolání svědků k soudu, částečně i jejich výpovědi a výnos trestu. Její odsouzení a smrt se pro své tajemno staly terčem zájmu mnohých soudobých spisovatelů, kteří při hledání témat pro svá díla shledávali její osud zajímavým a plným možností pro rozvoj své fantazie a zajištění čtivosti. Asi proto zvolili vždy literární formu románu, kde mohou své fantazii popustit uzdu bez ohledu na fakta, kterých, jak již bylo uvedeno, je velmi málo. Navíc se do případu zamotal i známý kronikář, kněz Václav Hájek z Libočan. Ani u něho nemůžeme vyloučit křivá obvinění a zprávy. Tak je v příběhu

Kateřiny z Komárova mnohdy nemožné oddělit skutečnosti od smyšlenek.

Prohlídka starobylého Tetína s průvodcem končí na nejhezčím místě, vysoko nad řekou Berounkou, u kostela sv. Jana Nepomuckého. Zde je malý hřbitůvek, kde odpočívají sami „světští“ lidé. Po pravé straně je zatravněný hrob kněze a českého kronikáře Václava Hájka z Libočan, autora Kroniky české. (Je však dokázáno, že ne vše napsané v kronice se zakládalo na historické pravdě. Autor si hodně vymýšlel.) Tento muž vlastně riskoval svůj život, když dostával před královskou soudní stolicí sériovou sadistickou vražedkyni šlechtičnu Kateřinu Bechyňovou, rozenou Pešíkovou z Komárova. (Faktem jsou jeho spory s pány na Rožmitálu a posléze s manžely Bechyňovými. Přesto, že byl vlastně iniciátorem

soudu s Kateřinou, dožil právě na Tetíně, který v té době patřil ke Karlštejnu.) V Kronice české, ani v žádném jiném jeho spise, nenajdeme ani zmínku o této události. Vše se odehrálo za vlády Ferdinanda Habsburského kolem roku 1533.

» Pešíkové byli známý středověký rod. Foto: Wikipedie

V době, zhruba od roku 1508 až do třicátých let tohoto století byl Komárov v nebyvalém rozkvětu. Doly a hamry vyráběly na plný výkon. Pešíkům patřila výnosem krále i Příbram s doly stříbrnými. Komárovský zámek (hrad) se čtyřmi věžemi v každém rohu, se rozšiřoval, opravoval, zdobil frezkami a zveleboval. Probíhala i oprava hradu Valdeka, který tehdy také Pešíkům patřil. Byla to doba, kdy na Komárově vládl Kunata Pešík (hejtman kraje Podbrdského) s manželkou Kateřinou z Vrtby a posléze jejich dědici. Měli spolu čtyři syny, Jana, Václava, Petra, Jindřicha a dvě dcery, Kateřinu a Dorotu. Kateřina prý byla všemi hýčkána a měla vše, co si přála. Její výchova směřovala k tomu, aby svůj urozený stav dávala všem najevo. Ve svých dvanácti letech již měla svoji služebnou. Málomluvná s ní vycházela po dobrém. Při svých vyjíždkách na koni sledovala svalnatého a hezkého

kováře Kryštofa. Začali se scházet, ale rodina zasáhla. Kryštof měl před svatbou. Kateřina ho ve vzteku srazila koněm na zem. Ten jej podupal a nakonec prý milého kováře probodla dýkou, kterou nosila při sobě. Tuto první vraždu rodina svedla na tuláka, kterého pak hořovický kat rozlámal u kole. (Další domněnka hovoří o jejím násilnění, což nutně zasáhlo její psychiku a přispělo by také k jejím pozdějším krutostem.)

Bylo rozhodnuto Kateřinu urychleně provdat. Volba padla na Jana Bechyně z Lažan. Byl z urozeného rodu, měl pěkné postavení u krále a potřeboval věno, které Kateřina měla. Byl však již starší a Kateřina mladá a velice krásná. (Nezachoval se však žádný její dobový portrét.)

Svatba proběhla v Pěčíně - dnešním Pičíně. (Manželství pravděpodobně nebylo moc šťastné, nedostavil se potomek rodu, nezkušená byla pro vedení a správu majetku, často bývala na Pičíně sama, musela čelit i úkladům neposlušných úředníků. Středověk vyžadoval absolutní poslušnost poddaných, kteří úředním výnosem nebyli svobodnými lidmi. To vše asi vyhrotilo její charakterové vlastnosti do maxima.) Během velmi krátké doby tak poddaní po-

a pana Bechyně, aby vše zahladili, neboť by to poškodilo pověst obou, tehdy vážených rodů. (Asi roku 1532(1533) byl Václav Hájek z Libočan obviněn Bechyněm a jeho ženou z intrik a krádeží na Karlštejně. Svědkové se asi báli nebo byli podplaceni, a tak Hájek svá tvrzení nedoložil a musel Karlštejn opustit. Prý i potupně, přivázan pod břichem koně. Pobýval v Praze a potom jako farář ve zmíněném Tetíně.)

Udání na Kateřinu však zopakoval. Král dal prošetření tohoto případu nejvyššímu soudci Zdislavu Berkovi z Dubé. Když odjel pan Bechyně služebně na cesty, biřici ji zatkli a přepravili k soudní stoličce do Prahy. Líčení tehdy už probíhalo u komorního soudu, jemuž předsedal nejvyšší hofmistr Vojtěch z Pernštejna. O rozsudku rozhodlo až svědectví kožešníka, záhadného Prokopa Papeže, svobodného člověka, kterému měla Kateřina zabít sestru Ludmilu. K obvinění se posléze prý přidali i pičínské poddaní. (Zachovalo se sedm obsílek zapsaných do úředních knih r. 1532 a 1533, ale chybí další záznamy o výpovědích. Našla se jen některá jména. Svědčili proti paní, ale někteří i tvrdili, že paní byla dobrá. Báli se, či byli opět podplaceni? Není rovněž žádný

» Tvrz v Pičíně v dnešní době. Foto: Wikipedia.

cítili tvrdou ruku nové paní. Sama prý zbičovala a posléze zabila milou služku pana Bechyně. Čeládka na Pičíně si oddychla až když se pan Bechyně ujal úřadu na Karlštejně a Kateřina tam pobývala s ním. Karlštejnští poddaní hodně brzy pocítili vládu nové paní. (Není doloženo, jak často zde pobývala, neboť se sama starala o pičínské panství.) Byla zlá a působila lidem kolem sebe muka, nesnášela neposlušnost, poddané rozličně mordovala. Po usmrcení několika lidí i němých tvářích farář Václav Hájek z Libočan obviňuje Kateřinu za její chování k poddaným, ale i ke svobodným lidem. Tu se prý také začínají rozmáhat intriky ze strany Pešíků

záznam o Kateřininých výpovědích, byť je často uváděno její přiznání.) Prokázáno bylo čtrnáct vražd ze zmiňovaných třiceti. Stala se tak největší českou vražedkyní. Rozsudek padl 30. ledna 1534 a zněl: „Provést veřejnou popravu sťetím.“ (Verdikt soudu ale opět známe jen z dobové zprávy neznámého autora, nalezené a vydané v 19. století K. J. Erbenem, který byl ve své době archivářem.) Po audiencích obou rodin u krále byl rozsudek změněn. Aby nebyly obě rodiny zostuzeny velmi očekávanou veřejnou popravou šlechtičny a v době přetrvávajících nepokojů, nechal král Ferdinand Habsburský 27. února 1534 Kateřinu, po pobytu v žaláři, svrhnout do hladomorny ve

věži na Hradčanech zvané Mihulka, kde zemřela hladu.

Když si cca po třech nedělích 15. března přijel p. Jan Bechyně pro ostatky své ženy, zalitoval prý, že nebyla usmrcena mečem, neboť si dlouhým umíráním musela hodně vytrpět. (Opět je často interpretován její bídný vzhled s okousanými prsty...atd.)

(Jan Bechyně, od r. 1538 nejvyšší písař království, se brzy znovu oženil s Annou z Chlumu. Měli spolu syny Radislava a Petra, oba zemřeli bez dědiců, čímž pičínský rod vymřel po meči, a dcery Evu a Johanku. Jan Bechyně z Lažan zemřel roku 1547.)

Středověk byla krutá doba, kde postavení, moc a peníze rozhodovaly o hodnotě lidského života, což je konečně varováním do dnešních dnů.

» Přibližná maketa Komárovské tvrže - práce Martiny Hoškové pro školní vzdělávací projekt.

František Hegen- muzejní komise Libuše Hošková (komentáře)

Zdroj - knihy:

S cejchem d'ábla - Oldřiška Ciprová Čachtická paní z Karlštejna - Richard Dostál

Historické rozborů Jiří Bílek (časopis Moje rodina 2013)

Duchovní slovo

Drazí přátelé,

Vánoce jsou již nablízku. Dárky povětšinou vymyšlené, i když ještě někdy nekoupené. Z temných skříní vytahujeme podstavce na stromček, ozdoby a řetězy a také stavíme ke stromčku betlémy. Před sebou máme středověčnou večer, zpěv koled, možná i návštěvu púlniční nebo jiné vánoční bohoslužby. Chodí na ně jedna třetina občanů naší země a velká část je sleduje u televizních obrazovek. K vánočnímu stolu usedáme společně, koledy se dotýkají strun naší duše a je jedno, v jakém nářečí nebo jazyce. Čím to je? Myslím, že se v tyto dny stáváme opravdovými lidmi. Hledíme na druhého s úctou a vládností. Mateřské a otcovské city činí náš zrak zářícím, ale také ohleduplným v tom nehlubším slova smyslu. V srdci se ožívá touha po skutečné lásce a pokoji. Jsem přesvědčen, že ty ale bez Boha nenajdeme. Kdo je Bůh? Kde je? Je vůbec? On je, říkají naše Vánoce. A z opravdové lásky k nám přišel na tento svět. Ne jako hrozivý vševládc, ale bezbranné dítě položené do jeslí. Mimo jiné proto, aby nás učil vzájemné úctě a vládlosti. Přeji Vám požehnané prožívání vánočních chvil a šťastný nový rok.

Stefan Wojdyla, kněz

- » Roráty – pondělí a středa v 6:00 kaple Loreta Hořovice
- » Čtvrtek 24. 12. Vigilie Narození Páně – mše svaté: 14:00 Praskolesy (pro děti), 16:00 Hostomice, 22:00 Mrtník, 24:00 Hořovice, kostel sv. Jiljí.
- » Pátek 25. 12. Slavnost Narození Páně – mše svaté: 8:30 Lochovice, 10:00 Hořovice, 11:30 Mrtník, 15:00 Praskolesy, 17:00 Hostomice
- » Sobota 26. 12. sv. Štěpána – mše svaté: 8:30 Lochovice, 10:00 Hořovice, kostel na náměstí, 16:00 Hostomice.
- » Čtvrtek 31. 12. poděkování za uplynulý rok – mše svatá: 16:00 Hořovice.
- » Pátek 1. 1. Slavnost Matky Boží, Panny Marie – Nový rok – mše svaté: 8:30 Lochovice, 10:00 Hořovice, 11:30 Mrtník, 15:00 Praskolesy
- » Návštěva betléma: pátek 25. 12. od 15:00 do 17:00 Hořovice, kostel sv. Jiljí (kostel na náměstí)

» Komárovský betlém vytvořený Věrou Bařtipánovou, Vlastimilou Berkovou, Markétou Kopečnou a Lenkou Nesnídalovou. Foto: Archiv redakce

Zdravotní okénko platné nejen v „době kovidové“

Podzim je dobou, kdy se začíná pravidelně vyskytovat běžná respirační onemocnění. V současné době je situace závažnější, protože se spolu s virem SARS-CoV-2 objevilo nové nestandardní onemocnění respiračního typu, které všichni známe pod názvem COVID-19. Rád bych se v následujícím textu věnoval tomu, co každý z nás může udělat nejen v této době pro zlepšení svého zdraví a celkové imunity organismu.

Imunitu nám zajišťuje imunitní systém, což je velmi složitý soubor buněčných mechanismů tvořící ochranu před bakteriemi, viry a dalšími mikroby žijícími v okolním prostředí. Tento „obraný štít“ je scho-

pen rozlišovat naše vlastní buňky od cizích a ty zneškodnit. Pokud toto rozpoznávání buněk selhává, dochází ke vzniku tzv. autoimunitních poruch a onemocnění (např. diabetes mellitus I. typu, autoimunitní postižení štítné žlázy, coeliakie, některá revmatologická onemocnění a mnoho dalších). Určité předpoklady pro „kvalitu a výbavu“ imunity máme danu po svých předcích, významnou část imunitní odpovědi organismu můžeme však ovlivnit sami. Negativní vliv na imunitu mají nadměrná a dlouhotrvající fyzická, ale i psychická zátěž spojená s nedostatkem spánku a stresem, kouření a alkohol, nedostatek vitamínů a minerálů při nevhodném

stravování nebo také nedostatečný příjem tekutin s následnou dehydratací organismu.

Z mého pohledu je nejdůležitější součástí obrany proti respiračním onemocněním pravidelná fyzická aktivita. Co vlastně znamená pravidelná? Doporučení na frekvenci a délku se dle různých odborných organizací a společností liší. Ve své praxi doporučuji pacientům, kteří doposud nebyli zvyklí na pohyb, pohybovou aktivitu ob den (lépe denně) například v podobě procházky trvající 45 minut svižnějším tempem. Při takové aktivitě se mírně zadýchají, ale zároveň budou schopni při pohybu mluvit. Právě běžná chůze či cyklistika jsou pro nás ideální fyzickou aktivitou. A věřte, každý krok je pro vaše zdraví přínosem! Především pohybem předcházíme vzniku obezity, tedy diagnóze, která se velkou měrou podílí na komplikovanějším průběhu onemocnění COVID-19, případně i dalších respiračních chorob. V neposlední řadě se nám při pohybu vyplavují endorfiny, tzv. „hormony štěstí“, které bojují proti stresu a za zlepšení našeho psychického zdraví.

Pro psychickou pohodu organismu a psychické zdraví je důležitou součástí kromě pohybu i kvalitní spánek, který je pro naše tělo nutností. Při nekvalitním spánku nás mohou snadněji dosáhnout onemocnění srdce a cév, poruchy paměti, cukrovka, obezita a další choroby. Domnívám se, že by ani v tomto případě nemělo být první volbou léčby užívání léků. Snažte se dodržovat zásady spánkové hygieny – nespěte dlouho přes den (maximálně 30 minut), tučná a sladká jídla jezte nejpozději tři hodiny před spánkem (na druhou stranu není dobré před spaním hladovět), nepijte energetické nápoje, alkohol či kávu před spaním, snažte se usínat pravidelně ve stejnou dobu ve vyvětrané místnosti s nižší teplotou (okolo 18 °C) a hlavně – spěte v posteli, nikoli na gauči u televizní obrazovky. Délka spánku je značně individuální, ideálně okolo 8 hodin denně. Negativní vliv na duševní zdraví má v této době i sociální izolace. Často není možný osobní kontakt, proto je důležité udržívat sociální kontakty pomocí pravidelného telefonování či využití on-line možností komunikace. V neposlední řadě doporučuji věnovat se činnostem a koníčkům, které vám dělají radost, či nesledovat informace z médií po celý den, ale nejnovější informace zkontrolovat jednou nebo dvakrát denně.

Možná trochu kontroverzním tématem v ovlivnění naší imunity jsou doplňky stravy ve formě vitamínů. Je velmi důležité rozlišovat mezi do-

plňky stravy a léky. Uvedení léku na trh může trvat i roky a musí splňovat mnoho kritérií. V případě doplňků stravy je uvedení na trh mnohem jednodušší – nesmí sice škodit, ale nemusí dokladat svůj pozitivní účinek. Vždy je nejlepším způsobem přijímat vitamíny a minerální látky přirozeně, tedy z běžné a pestré stravy. Poměrně často se u rozboru jídelníčku s pacienty setkávám s tím, že jsou překvapeni z doporučení typu „jezte zeleninu a ovoce denně“. Představa, že nám tabletky s koncentrovaným množstvím vitamínů a minerálů nahradí plnohodnotnou stravu, je mylná. Ve zkratce bych řekl, že „méně je někdy více“. V případě některých lidí jsou náhrady pomocí těchto doplňků nutností – pacienti s potravinovými alergiemi, po rozsáhlých operacích střev či pacienti s autoimunitními onemocněními a další. Pokud píšete o vitamínech, nemohu v této době nezmínit vitamín D. Chrání nás užívání tohoto vitamínu před onemocněním COVID-19, respektive jeho komplikacemi, či nikoli? Tuto otázku se prozatím nepodařilo uspokojivě zodpovědět prostřednictvím metod medicíny založené na důkazech (EBM = Evidence-Based Medicine). Lze však konstatovat, že pravidelné preventivní užívání doporučených dávek vitamínu D se vzhledem k dlouhodobým zkušenostem jeví jako zcela bezpečné a potenciálně může pomoci snižovat související rizika.

V těchto doporučeních nemohu opomenout a nezmínit základní hygienická pravidla, která bychom měli dodržovat. Představují ochranu pro nás i pro naše okolí. Mezi nejdůležitější a základní hygienické zásady patří časté a důkladné mytí rukou (případně desinfekce gelu), kašláním a kýcháním do rukávu, snaha vyhýbat se velkým kolektivům v malém prostoru, udržování dostatečného odstupu ve společnosti, obchodě (2 metry), nošení roušek, pokud se necítíte zdravě, zůstat raději doma.

A moje doporučení na závěr? Prosim, nezelehněte onemocnění COVID-19. Průběh onemocnění není ani u mladších pacientů vždy lehký a předvídatelný. Po prodělané nemoci se mohou vyskytovat i dlouhodobé následky například ve formě plicní fibrózy. ALE! Nepropadejte panice a používejte „selský rozum“ – jezte dostatek ovoce a zeleniny, čtěte etikety na potravinách, snažte se udržívat v dobré fyzické i psychické kondici, dodržujte základní hygienická pravidla a (v neposlední řadě) buďte ohleduplní.

Do nového roku přeji pevné zdraví!

MUDr. Pavel Kasík

Jak ten čas letí – 35,5 roku v komárovské lékárně

Odchod do důchodu (nebo jak se též říká – na zasloužený odpočinek) je příležitostí k zastavení, ohlédnutí se a zavzpomínání. Vzal jsem tedy do ruky lehce zažloutlou Personální knihu komárovské lékárny a zalistoval jsem v ní.

Prvním záznamem je informace, že od roku 1964 byla odpovědným správcem lékárny paní PhMr. Jitka Vepřeková. V roce 1968 se stal vedoucím lékárny pan PhMr. Jan Pavel. Kolik je ještě pamětníků, kteří je pamatují? Koncem roku 1971 nastoupil do lékárny pan PhMr. Emil Vepřek jako vedoucí lékárník a lékárně šéfoval až do roku 1985. V tomto roce jsem pana kolegu vystřídal – přešel jsem do Komárova z lékárny U bílého čápa v Rokycanech. Časy budování socialistického lékárenství byly našťastí ukončeny revolučními událostmi v listopadu 1989, kdy se lékárna stala neformálním informačním centrem Občanského fóra. Nová doba s sebou přinesla raketový nástup mnoha druhů nových léčiv – a od té doby se neustále prodlužuje průměrný věk dožití obyvatel ČR. V polovině roku 1993 jsem lékárnu zprivatizoval, což znamenalo půjčit si od banky na odkoupení zásob léků tehdy horentních 350 tisíc Kč, zastavit bance dům, ve kterém bydlíme ve Strašicích, a tuto částku bance po léta splácet. V tomto roce přišla za mnou do lékárny manželka, která je farmaceutickou asistentkou. Rozšířili jsme sortiment, zrušili jsme polední přestávku a prodloužili jsme zavírací hodinu podle toho, do kdy ordinovali lékaři. Po létech relativní prosperity přišlo politické zadání, aby byly sníženy ceny léků – tvrdilo se (a stále se tvrdí), že léky jsou drahé (jsou jedny z nejlevnějších v Evropě) a ceny spadly dolů o desítky procent, některé i na desetinu. To přivedlo mnohé venkovské lékárny na pokraj krachu (některé byly skutečně zavřeny) a bylo rozhodnuto o jejich podpoře, aby nezůstaly lékárny jen v centrech měst a v supermarketech. Dodnes je cenotvorba léků (stanovení cen, úhrad a doplateků) velmi složitá. Objektivně vzato je ale opravdu těžké dát do souladu ohromný nárůst počtu nových léků a možnosti zdravotních pojišťoven je zaplatit – v době mých začátků existovaly na léčbu vysokého krevního tlaku tři léky, dnes jsou jich stovky. V posledních letech přistoupily k rutinní práci v lékárně, které nikdy nebylo málo, další povinnosti – GDPR, FMD (ověřování, jestli lék není padělaný), EET aj., které vždy znamenaly více práce a zvýšení nákladů.

Práce v lékárně je náročná jak fyzicky, tak psychicky. Odměnou je zejména dobrý pocit z toho, že jsme někomu pomohli navrátit to nejcennější co člověk má – zdraví.

Věřím, že lékárna v Komárově bude i nadále poskytovat občanům Komárova i okolních obcí své služby. Přeji všem, aby lékárnu co nejmeně potřebovali, ale pokud to bude nutné, aby v ní našli nejen lék na své bolesti, ale i vlídné slovo, které, jak je známo, také léčí.

Mgr. Jiří Kantor, lékárník v. v.

Novinky v hromadné autobusové dopravě

Ke konci roku 2020 dojde k rozšíření integrace veřejné dopravy do oblasti Berounska a Hořovicka. Zavedeno bude 23 nových linek a 6 stávajících bude změněno. Zrušeno bude 43 linek mimo systém PID. Jednotlivé linky budou mezi sebou provázány, dojde tak k plošnější a efektivnější obsluze území. Provoz bude hlídán koordinačním dispečinkem. Na linkách bude platit pásmový a časový tarif PID s možností využití přestupních jízdenek i časových kuponů, a to v papírové i elektronické podobě, včetně možnosti nákupu jednorázového jízdného platební kartou u řidiče nebo pomocí mobilní aplikace PID Lítačka. Díky Tarifu PID ušetří cestující zejména při pravidelném dojíždění.

Zlepšení na stávajících a nově integrovaných regionálních linkách v oblasti Berounska I

>> Zřízení centrálního přestupního uzlu Beroun, Autobusové nádraží z nově integrovaných linek na stávající páteřní integrované železniční linky R16 a S7, přestupní uzel je mimo hlavní komunikace a umožňuje bezpečný přestup mezi linkami bez ohrožování cestujících tranzitní dopravou.

>> Linky jsou koncipovány jako průjezdní model, čímž umožňují lepší spojení obcí s nákupními možnostmi i centrem Berouna.

>> Jednotlivé linky budou mezi sebou provázány, dojde tak k plošnější a efektivnější obsluze území.

>> Častější a pravidelnější spojení z oblasti Berouna a Králova Dvora na železnici, koordinace linek (odstranění souběhů – samozřejmě mimo školních spojů).

>> Posílení a doplnění regionálních spojů zejména v mimošpičkových obdobích (dopolední spoje).

>> Sjednocení městské a příměstské dopravy v jeden celek.

>> Zřízení vyčkávacích spojů místních autobusových linek na páteřní dopravu.

>> Zlepšení koordinace jednotlivých linek v oblasti.

>> Zajištění četnějšího přímého spojení Zdic a Králova Dvora na Prahu.

>> Sjednocení tras linek jedoucích po podobných trasách v menší počet linek – přehlednější orientace pro cestujícího.

Zlepšení na stávajících a nově integrovaných regionálních linkách v oblasti Hořovicka

>> Zajištění garantovaných přestupních vazeb u hořovického nádraží od vlaků (především rychlíků) na regionální autobusy.

>> Linka MHD Hořovice je sloučena s linkami na Zbiroh a opačným směrem do Praskoles, čímž dochází k rozšíření nabídky přímého spojení pro Zbiroh, Týček, Cerhovice a Záluží ke školám v Komenšské ulici a nemocnici v Hořovicích, nové spojení ke školám a na Cintlovku pak získají i Praskolesy. Pro cesty v obvodu města Hořovice zůstane zachována bezplatná přeprava, a to na linkách 643 a 648.

>> Jednotlivé linky budou mezi sebou provázány, dojde tak k plošnější a efektivnější obsluze území.

>> Častější a pravidelnější spojení z oblasti Komárova, koordinace linek (odstranění souběhů – samozřejmě mimo školních spojů).

>> Posílení a doplnění regionálních spojů zejména v mimošpičkových obdobích (dopolední a večerní období, víkendy).

>> Zajištění četnějšího spojení do Bzové na náves.

>> Ve spolupráci s Plzeňským krajem zlepšení obsluhy Kařezu a Kařízku.

>> Sjednocení tras linek jedoucích po podobných

trasách v menší počet linek – přehlednější orientace pro cestujícího.

Ceny jízdného za jednu cestu

Ceny jízdného se řídí počtem projetých pásem a časovou platností. Podrobné informace naleznete v článkách Jednotlivé jízdné v příměstské dopravě a Tarifní pásma. Pásmové zařazení zastávek naleznete v jízdních řádech linek.

Kde koupit jízdenku

Papírové jízdenky PID je možné zakoupit bez přírůžky u řidičů autobusů na všech linkách PID, dále v pokladnách železničních stanic např. v Berouně, Zdicích nebo Hořovicích. Plný sortiment jízdenek PID nabízí také aplikace PID Lítačka a také jízdenkové automaty PID.

Předplatné jízdné

Nabízí se též možnost předplatného jízdného. Nejvhodnější bývá je zakoupit společně s předplatným na MHD v Praze. Ceny jízdného se řídí počtem projetých pásem. Podrobné informace naleznete v článkách Předplatné jízdné v příměstské dopravě a Tarifní pásma. Pásmové zařazení zastávek naleznete v jízdních řádech linek.

Kde zakoupit předplatné jízdné PID

Pro možnost využít předplatné jízdné je potřeba mít vystavenou Průkazku PID, čipovou kartu

Lítačka nebo jinou bezkontaktní kartu kompatibilní se systémem PID Lítačka.

Průkazka PID

Průkazku PID lze zařídit na počkání v Praze ve vestibulech metra, například na Zličíně, hl. nádraží a na dalších prodejních místech Dopravního podniku hl. m. Prahy.

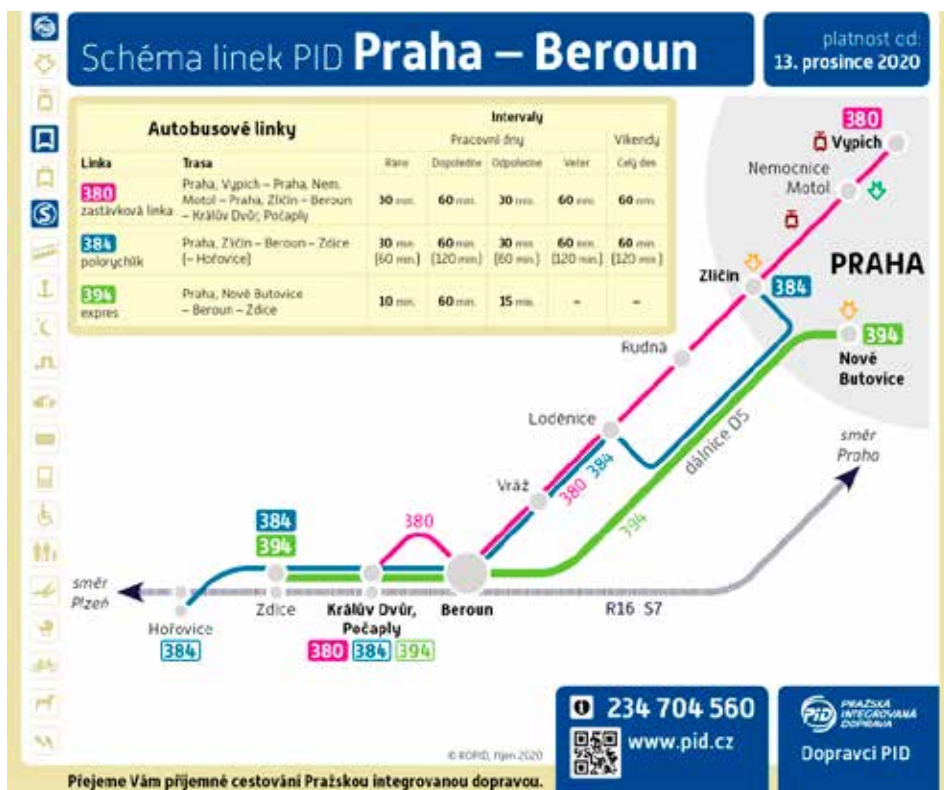
Časové jízdenky (kupóny) k průkazce PID lze pak zakoupit na stejných prodejních místech, měsíční a tříměsíční variantu též na pokladnách vlakových stanic.

Lítačka

Čipovou kartu „Lítačka“ lze zařídit online nebo osobně na vybraných prodejních místech v Praze. Místo Lítačky lze jako nosič jízdného PID použít také bezkontaktní platební kartu nebo In Kartu ČD. Elektronické jízdné ke kartě zakoupíte na prodejních místech v metru nebo online v e-shopu bez nutnosti navštěvovat kontaktní místo (s výjimkou cenově zvýhodněných věkových kategorií).

Informace

Pro telefonické dotazy je k dispozici tel. linka Zákaznického centra Pražské integrované dopravy: 234 704 560 (pracovní dny 6:00 – 20:00, víkendy a svátky 8:00 – 18:00).

BEROUN a KRÁLŮV DVŮR

Orientační plán – Schéma linek PID

Trvalý stav – platnost od 13. prosince 2020

Vysvětlivky B... = Beroun, KD... = Králův Dvůr, ...

- Zastávka obousměrná, jednosměrná, na znamení
- Autobusová linka s konečnou zastávkou
- Vedení, resp. ukončení vybraných spojů linky
- Stanice a zastávky vlakové linky S
- Vlakové linky S

Podpis: 13.12.2020 09:00 Praha, © 2020 ČD, PID

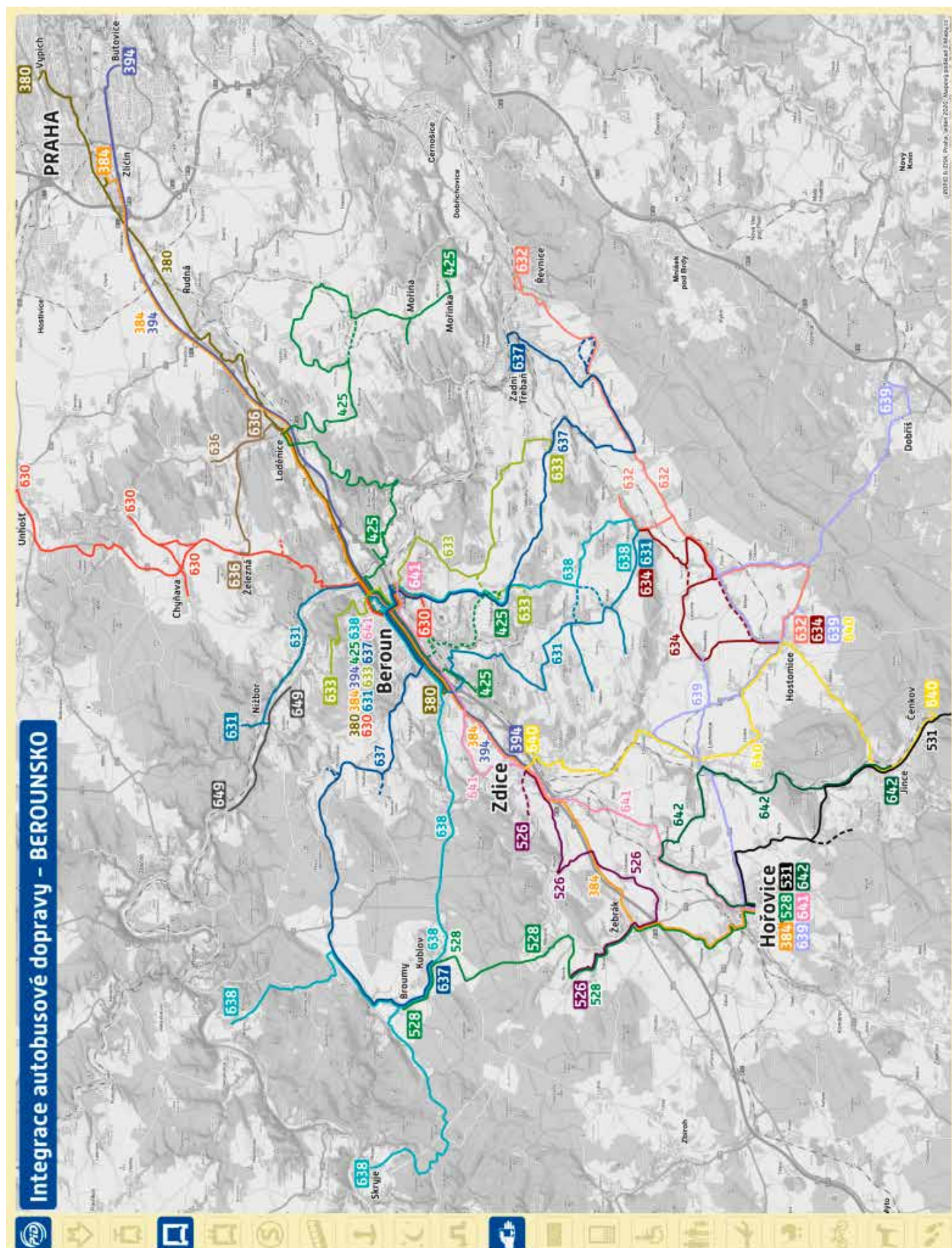
Dopravci PID

PRÁŽSKÁ INTEGROVANÁ DOPRAVA

0 234 704 560

www.pid.cz

© ROPID

Jízdní řády a více informací na www.pid.cz

Novinky ze ZŠ TGM KOMÁROV

Základní škola v Komárově plánuje spuštění nových webových stránek! Stránky nabízí jednodušší vyhledávání informací a to nejen rodičům, ale nově i žákům samotným, pro které je určena celá jedna sekce. Svým svěžím a moderním vzhledem lépe vystihují identitu školy i směr, kterým se nyní škola ubírá. Na stránkách naleznete všechny důležité dokumenty i kontakty a také odkaz na novou fotogalerii školy. Rodiče i žáci jistě zaujme seznam odkazů nejen k online výuce. No-

vinkou je i „Školní vrba“ – neboli anonymní formulář sloužící jako schránka důvěry. V kontaktech pak naleznete nová telefonní čísla jednotlivých učitelů.

Přesto, že dlouhou dobu byla škola pro žáky uzavřená, i tak se v ní pracovalo. Ve škole právě probíhá rekonstrukce zázemí, ve kterém vznikne nová ředitelna, kancelář pro poradenské pracoviště, sociální zařízení a zdravotní místnost. Současně se rekonstruuje půda nad těmito prostory, která

poslouží jako žákovská knihovna a prostory pro školní družinu. Docončují se také práce na učebně přírodních věd a chemické laboratoři.

Zaměstnanci školy si pro děti připravili překvapení v podobě Adventního kalendáře online! Od 1. prosince tak můžete se svými dětmi sledovat na školní facebookové stránce otevírání jednotlivých okének kalendáře. Věříme, že si tak společně zkrátíme čekání na Vánoce v této nelehké době!

Od 14. října fungovala škola for-

mou distanční výuky. Rádi bychom touto formou poděkovali všem žákům a jejich rodičům za skvělou práci, kterou při online výuce odvádějí. Jsme na žáky školy opravdu pyšní, protože jsme si vědomi, že výuka na dálku není nic jednoduchého. Cítíme i obrovskou podporu ze stran rodičů, které si také velice vážíme. Nic ale nenahradí osobní kontakt, a tak už se těšíme, až se všichni společně zase setkáme!

Tereza Richterová

Foto: Archiv ZŠ Komárov

Prostory základní školy před rekonstrukcí...

...a po rekonstrukci

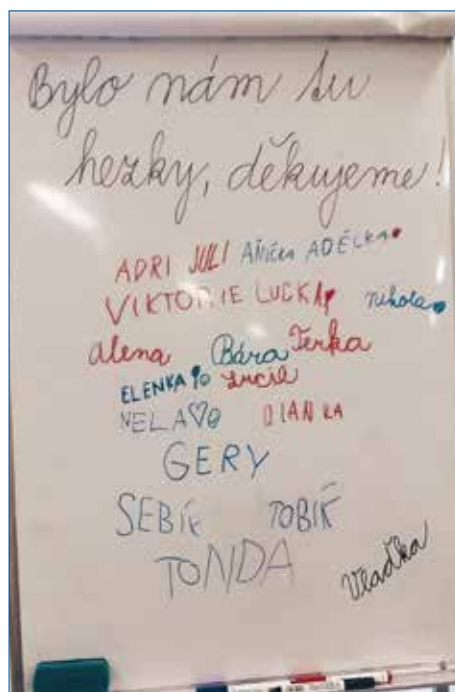

Druháčci ze ZŠ TGM Komárov děkují hasičům!

Na začátku září poskytli komárovští hasiči prostory své hasičské zbrojnice k výuce žákům druhé třídy Základní školy T. G. Masaryka Komárov. Část učeben v budově školy byla totiž v rekonstrukci, a tak zde nebylo možné vyučovat. Žákům i paní učitelce se však čisté a světlé prostory zbrojnice líbily. Měli k dispozici nejen velký sál, ale i zasedací místnost a toalety. Sportovat chodili do nedalekého lesíku. Svačiny jim každý den vozil pan školník a na oběd chodili do školní jídelny. Na závěr jejich pobytu je hasiči pozvali na prohlídku požární techniky. Nevšední prostředí výuky bez zvonění si žáci užili a se zážitky se 30. 9. vrátili zpět do budovy školy. Čekala na ně nově vymalovaná třída s novou podlahou a koutkem s umyvadlem. Novou třídu si již postupně zabydlují. Hasičům za jejich ochotu děkujeme!

Mgr. Vladimíra Palková a žáci 2.A

Foto: Archiv ZŠ Komárov

PRO DĚTI: Hvězda betlémská

Na velkém sněhovém mraku vysoko na nebi, uprostřed oblohy plné blikajících hvězdiček, sedí Ježíšek, ale není to Ježíšek obyčejný, tenhle je zvířátkový. Ano opravdu. Zvířátkový Ježíšek, který nosí dárky zvířátkům do lesa, k rybníkům, řekám, do hor, prostě všude tam, kde žijí.

Právě mu přišla nebeská pošta a je plná zvířecích přání, že byste je nepřečetli za celý rok.

A vidíte, Ježíšek to musí přečíst za pár dnů, co zbývají do Štědrého večera a ještě všechny dárky obstarat. Inu, není to žádná legrace. A představte si, co všechno ta zvířátka chtějí. Čte a nestačí si všecičko pamatovat.

Veverky mu píšou, že chtějí k Vánocům nějakou pěkně velkou dutinu plnou lískových oříšků a suchého listí. Divočáci zase, aby jim nadělil spoustu žaludí a bukvic. Koroptve, bažanti a zajáci by chtěli hodně zrní a teplých úkrytů, a velcí jeleni a daňci, aby jim narostlo ještě větší paroží, než jaké nosí letos. Lišky i jezevci touží po měkké půdě, ve které se dají dobře hrabat nory a hlavně, ať už je netrápí ta hloupá nemoc, vzteklna. Malí ptáčci zpěváci, co putují v hejnech od keře ke keři, si přejí uschlé plody letních travin plné dobrých semínek, a všichni, co žijí u řek, rybníků či tůní celou zimu, nezamrzlou vodu.

No to jsou mi přání. Ještě tady mám jedno od srnečka z Dubové hory. Tak copak ten si přeje?

Otevře psaní a čte. „Milý Ježíšku. Já bych chtěl mít na Vánoce u krmelce hvězdu betlémskou. Tvůj srneček z Dubové hory.“ Tak to

nevím, jestli tohle dokážu splnit tomu dlouhonožnému srnečkovi.

Hvězda betlémská je přeci jenom jedna, jak já to jenom udělám? Sedí na mraku, tváře v dlaních a láme si svou zlatovlasou hlavu. Přišel Štědrý večer a zvířátkový Ježíšek dárek pro srnečka neměl.

Co teď, co já si počnu, už je tu hodina dávků... Hledí shůry smutně dolů do lesa, až jeho zrak zabloudí ke krmelišti.

A co nevidí? Slétne rychle dolů na vysoký smrk, aby se podíval zblízka. Na štítu střechy roubeného krmelce je velká hvězda a opodál ustrojený vánoční stromek.

Srneček stojí a spolu s ostatními zvířátky užasle hledí na zářivou hvězdu betlémskou, kterou tam společně s dárky přinesli myslivci a jejich děti, protože dobře vědí, že zvířátkový Ježíšek by to všechno nemohl sám stihnout...

Petr Slaba

Památný den sokolstva – významný den České republiky

Jako každoročně jsme se sešli u pomníku zakladatele Sokola br. Miroslava Týrše, abychom uctili památku těch, kteří obětovali náš svobodě to nejcennější, co měli, svůj život. Vzhledem k současným krizovým opatřením covid-19 jsme museli zrušit tradiční Večer sokolských světél a namísto toho uspořádali pietní akt v úzkém kruhu účastníků.

Velké a upřímné poděkování patří představitelům městyse Komárov. Po projednání naší žádosti v radě byly na budovách radnice a muzea vyvěšeny sokolské vlajky, občané byli o této události informováni místním rozhlasem a na cestu od sokolovny k pomníku nám vyhrával rozhlas sokolské pochody. Pietního aktu se zúčastnili starosta pan Jaroslav Klekner i místostarosta pan Radim Šíma a společně s námi položili k pietnímu místu květinové dary.

Historie je vstupní bránou do dnešních dnů, ze kterých dále vede „most“ do budoucnosti. A sokolská historie je úzce spjata s historií našeho národa. Být sokolem vždycy znamenalo nejen rozvíjet svou

tělesnou zdatnost, ale dodržovat i mravní a etické zásady a prohlubovat lásku k vlasti. Vlastenecké zaměření Sokola vždy povzbuzovalo národní sebevědomí. První prezident T. G. Masaryk to deklaroval slovy „bez Sokola by nebylo legií, bez legií by nebylo republiky“.

Československá obec sokolská byla před druhou světovou válkou statistickou organizací s vysokým morálním kreditem. Sokolové se po vzniku samostatného Československa ze všech sil podíleli na budování státu pod heslem: „Za práci pro vlast se neplatí.“

V roce 1938, kdy se již vystupňovalo válečné nebezpečí, byla v květnu před X. všesokolským sletem vyhlášena částečná mobilizace. Slet probíhal v bouřlivé atmosféře, všichni chtěli ukázat své odhodlání bránit republiku. Vrcholem byla skladba Prísaha republiky, kde na třicet tisíc mužů přísahalo, že budou vlast bránit. Bohužel 29. října byla přijata mnichovská dohoda, která přikázala Československu odstoupit pohraniční území. Lidé př-

chali ze Sudet do vnitrozemí, vzedmula se obrovská vlna solidarity s uprchlíky. Byli často ubytováni v sokolovnách. Sokolové pomáhali sokolům se zajištěním ubytování, sháněním práce a přijímali je do svých jednot.

15. března 1939 proběhla okupace českých zemí. Byl zřízen protektorát Čechy a Morava. Okamžitě byli zatýkáni pro Němce nespolehliví lidé, mezi něž samozřejmě sokolové patřili. 1. září 1939 vypukla válka. Mnoho sokolů odešlo přes Polsko i Slovensko do Francie, kde se nejprve zapojili do cizineckých legií a později vstoupili do vznikající československé zahraniční armády. Po porážce Francie se naši vojáci přesunuli do Anglie.

Památný den sokolstva si připomínáme v den, kdy Reinhard Heydrich krátce po svém příchodu do protektorátu v roce 1941 zahájil faktickou likvidaci sokolské organizace a jejích čelných představitelů. Zásah proti sokolům gradoval v noci ze 7. na 8. října 1941, kdy byla zahájena „Akce Sokol“. Byli

při ní systematicky zatýkáni členové vedení sokolské obce, žup i činníci jednot. Ještě během vlny zatýkání, 8. října 1941, podepsal Reinhard Heydrich úřední výměr o rozpuštění České obce sokolské. Hlavním argumentem byla skutečnost, že organizační aparát Sokola sloužil v masovém měřítku odbojovému hnutí. I přes tyto perzekuce sokolský odboj pokračoval.

V roce 1942 měli sokolové velký podíl na úspěšném atentátu na říšského protektora Heydricha. Na pomoci výsadkům Anthropoid a Silver A se podílely celé sokolské rodiny. Jak velké byly oběti, které sokolové přinesli náš svobodě?

11 611 sokolů bylo za války vězněno; 1 212 sokolů bylo popraveno; 2 176 sokolů bylo umučeno ve věznicích a v koncentračních táborech; 654 sokolů zahynulo během květnového povstání; desítky tisíc rodin bylo perzekuováno. Čest jejich památce!

Bohuslav Ernest
starosta T. J. Sokol Komárov
Foto: Archiv T. J. Sokol Komárov

Sokol a 28. říjen

Vzhledem ke koronavirové pandemii nebylo 28. října 2020 možné uskutečnit žádný z 32 závodů Sokolského běhu republiky v českých městech (např. v Komárově). Proto se organizátoři rozhodli oslavu vzniku naší země pojmout individuální výzvou, kdy každý účastník bude moci vyběhnout 28. října kdekoli bude chtít.

„Smyslem Sokolského běhu republiky je především oslavit založení Československa. Chceme proto, aby 28. říjen byl dnem, kdy lidé udělají něco pro sebe, budou aktivní, půjdou si zaběhat, zacvičit, zkrátka oslaví vznik republiky pohybem. Protože letos nejde být společně na startu, chceme zájemcům umožnit být spolu alespoň virtuálně,“ vysvětluje Martin Duka z pořádající jednoty Sokol Čertovka.

Další sokolskou akci uspořádala komise turistiky ČOS jako určitou náhradu za zrušený Sokolský výstup na Říp a na Blaník. Nazvala ji Se Sokolem na kopečky - 28. říjen. Tato „virtuální“ akce se mohl zúčastnit každý individuálně při dodržení všech bezpečnostních pravidel, kdo dne

28. října 2020 vystoupal, vyšel, vylezl, vyjel na kole či koloběžce nebo se jinak dopravil vlastní silou na jakýkoli kopeček, kopec, horu, vrchol, skálu či pahorek, ať už v okolí svého bydliště nebo poblíž místa aktuálního pobytu, a oslavil na tomto vrcholu 102. výročí založení Československa tím, že se na místě vyfotil se sokolskou nebo státní symbolikou.

Tomáš Jelen
Fotografie z archivu
Sokola Komárov

Po stopách Miroslava Tyrše

Sokol Hořovice již potřetí uspořádal 28. září akci Po stopách Miroslava Tyrše - k zřícenině hradu Valdek. Foto: MUDr. Eliška Svobodová

Ohlédnutí za 46. ročníkem „Pešíkova pochodu“

V pondělí 28. září 2020 uspořádal turistický oddíl T.J. SOKOL Komárov již 46. ročník „Pešíkova pochodu“. Při 46. ročníku účastníci „Pešíkova pochodu“ vyrazili do mlhavé podzimní přírody!

Předchozích 45 ročníků se uskutečnilo vždy v květnu v „Den vítězství“! Letošní květnový termín překazil COVID-19! Náhradní termín byl pořadatelé stanoven na 28. září - „Den české státnosti“. S novou vlnou nárůstu nemoci v průběhu měsíce září začaly být pochybnosti, zdali se akce bude moci uskutečnit!

Vzhledem k šíření nemoci COVID-19 a rovněž k nepříznivé předpovědi počasí bylo předem jasné, že účast bude mnohem menší než v předchozích letech. A protože jde o turistiku, příp. cykloturistiku, kdy se na trasu vydávají menší skupinky, akce zrušena nebyla. Průběh jejího zajištění však probíhal za pozměněných a přísnějších podmínek. Přestože start probíhal ve venkovním prostoru T.J. Sokol Komárov, byli účastníci před vstupem do areálu vyzváni, aby i zde měli zakrytá ústa a nos, netvořili hloučky a dbali na rozestupy. Při registraci obdrželi mapku a zároveň i „cílové věci“ – pamětní list, sušenku a věcné ceny z akce „Sokol spolu v pohybu“, který probíhal ve dnech 23.-30. září 2020.

A počasí, jak se dalo čekat, opravdu ideální nebylo. Mlhavé ráno bylo vystřídané mrholením, odpoledne déšť, teploty dosáhly max. na 8 °C!

Celkem se na start dostavilo 125 účastníků. Na pěší trasy 13-18-24-28 km vyrazilo 110 pochodníků a s některými z nich ještě 9 pejsků. Cyklistů, pro které bylo připraveno pět tras, bylo tentokrát jen 15. O zdárné zajištění akce se staralo 16 pořadatelů.

Při vstupu do areálu byly vyvěšeny mapky s barevně vyznačenými jednotlivými trasami a popisy (pěší i cyklo).

Všechny čtyři pěší trasy směřovaly přes Chlum na K1 „Čihadla“ u Hvozdec, kde došlo k rozdělení směrů - nejkratší trasa, kterou šlo 76 účastníků, směřovala do Mrtníka, ostatní tři na následující kontrolu K2 na Jedové hoře. Další kontrola byla v Zaječově – Svaté Dobrotivé, kterou prošlo patnáct účastníků dvou nejdelších tras, které vedly přes Hrachoviště, kolem zříceniny hradu Valdek, přes Jindřichovu skálu, Malou Vísku a Kvaň. Všechny trasy se opět sešly u mlýna „U Hudečků“, kam pěšáci kratších tras přišli přes Ptákov a Kleštěnici, a všichni pokračovali na poslední kontrolu K4, která byla tradičně na vrcholu hory „Jivina“ (613 m),

kde byl kvíz „Doplň chybějící zvířátko ve rčení“. Někteří z pochodníků si na vrcholu hory opekli nějakou uzeninu.

Kratší cyklotrasy (32, 47 a 60 km) zavedly 14 účastníků tentokrát jihozápadně od Komárova. Na nejdelší stokilometrovou trasu se vydal jeden jezdec! Na osmdesátakilometrovou trasu se nevydal nikdo.

Pešíkův pochod není pro pořadatele jen „samotný“ pochod, ale předchází mu pečlivá příprava v podobě desítek hodin. Na pěších trasách je místy vlastní značení, které překontroloval a případně opravil Honza Jelen. Cyklotrasy se mění každoročně – „nasměrování“, ale i průjezdná místa. Pro účastníky musí být připraveny pamětní listy a mapky včetně popisů tras. Samostatnou přípravu potřebuje vždy K4 na Jivině, kde na pochodníky čeká překvapení – soutěž, kterou tentokrát připravila Eva Veigendová.

I když letošní účast byla za sledované období „propadáková“, přesto byli pořadatelé rádi, že i v této nejisté době a za nepříznivého chladného počasí si šlo do přírody vyšlápnout nebo projet přes sto nadšenců! Na startu mnozí z nich říkali, že jsou rádi, že se akce koná! A to je výzva pro pořádání 47. ročníku v roce 2021!

A porovnání s některými předchozími roky?

	Celková účast	pěší	cyklo	z Komárova
rok 1998	279 účastníků + 7 psů + 14 pořadatelů	211	68	152
rok 2002	400 + 4 + 13	242	162	170
rok 2003	351 + 3 + 14	192	162	121
rok 2005	229 + 11 + 17	184	56	87
rok 2006	485 + 9 + 15	333	161	176
rok 2007	202 + 7 + 17	154	55	84
rok 2008	469 + 19 + 15	303	185	163
rok 2009	515 + 12 + 16	303	224	148
rok 2010	296 + 9 + 16	146	159	107
rok 2011	443 + 17 + 14	252	191	158
rok 2012	604 + 26 + 17	387	217	199
rok 2013	567 + 21 + 24	359	208	223
rok 2014	550 + 15 + 22	323	227	185
rok 2015	551 + 31 + 20	362	189	170
rok 2016	632 + 36 + 22	409	223	190
rok 2017	634 + 36 + 24	498	136	212
rok 2018	635 + 29 + 18	449	186	206
rok 2019	681 + 49 + 23	530	151	208
září 2020	125 + 9 + 16	110	15	-

Věřme, že na otázku: „Co budu dělat 8. května v roce 2021?“ – může odpověď znít: Zúčastním se 47. ročníku „Pešíkova pochodu“!

S pozdravem „Zdrávi došli a dojeli!“

Olga Kleknerová, Odbor turistiky – T.J. SOKOL Komárov

Foto: Archiv T.J. Sokol Komárov

Výlov Červeného rybníka

Je studené a pošmourne sobotní ráno, přesto je hráz Červeného rybníka plná lidí. Již několik dní se rybník vypouští, aby mohl začít netrpělivě očekávaný výlov. Od svítání si rybáři chystají své „nádobíčko“.

Na hrázi stojí několik velkých kádí plných vody, přes které je položené plastové koryto. Na rozdíl od velkých jihočeských rybníků probíhá výlov bez obvyklých sítí. V malém prostoru u hráze, kde zbyla trocha vody, chytají rybáři rovnou do podběráků a hned nakládají ryby do plastových beden. Asi nejtěžší práci mají nosiči, kteří tahají bedny s úlovkem nahoru na hráž. Zde se ryby třídí do

jednotlivých kádí podle velikosti a druhu ryby. Nejvíce je samozřejmě kaprů, ale k vidění jsou i menší štiky, úhoři a dokonce sumci. Po deváté hodině je nejdůležitější část výlovu hotová – vytríděné ryby se nakládají do kádí v autech a odváží k dalšímu zpracování. Menší rybky se vrací zpět do vody. Pod hráží si hrají v bahně děti a také se pokouší se sítí ulovit nějakou „velrybu“. Stavidlo se opět uzavírá a rybník se začíná pomalu napouštět vodou, která osvobozuje ryby uvízlé dosud v bahně. Ještě pár měsíců a ryby z komárovského rybníka zavoní na štědrovečerní tabuli.

Autor a foto: Jiří Šíma

Přátelé Komárova pomáhali

Ve složité situaci se ocitl Zvířátkov v Olešné, proto se spolek Přátelé Komárova rozhodl uspořádat mezi svými členy sbírku a pomoci místu, které zajišťuje domov opuštěným tvorům. Příspěvky a dary jsou aktuálně jediným příjmem pro útluk, neboť v současnosti není možné, aby areál navštěvovala veřejnost a přispěla tak vstupným na jeho provoz.

Autor a foto: Tomáš Richter

ZVÍŘÁTKA POTŘEBUJÍ VAŠI POMOC

Vláda ČR nařídila Zvířátkov zavřít, ale zvířata potřebují jíst a žít dál...

Zvířátka uvítají pomoc v podobě:

krmení:

- granule a konzervy pro psy nebo kočky
- granule pro drůbež, ptáky, křepelky a pštrosy
- směsi pro hlodavce

finančního příspěvku:

- 269473919/0300

Zvířátkov všem přispěvatelům děkuje!

Zima v lese...

Vážení spoluobčané, turisté, milovníci přírody a vůbec všichni, kdo rádi navštěvujete království zvané les. Ono řečené království navštěvuje čím dál víc lidí. Příčinou návštěv lesa jsou zcela určitě protiepidemiologická opatření. Dovolte mi vážení, apelovat na vás, abyste při procházkách v lese nerušili zimní klid zvěře. Většina samic je v zimním období březích, proto buďte ohleduplní. Samozřejmě své zvířecí partáky hlídejte a po lese je mějte pod dozorem a na vodítku. Dopřejte budoucím matkám klid pro dobrý vývoj jejich mláďat. Pomalu, ale jistě se u nás usadila další zima, přestože kolísání teplot ani množství sněhu tomu občas nenásvědčuje. Zimní měsíce jsou velkou zatěžkávací zkouškou pro organismus volně žijící zvěře. Nízké teploty, mrazivý vítr, vyšší sněhová pokrývka a zejména omezená možnost přístupu k potravě ji vystavují mnohým nebezpečím. Řada lidí mimo okruh myslivců si je této skutečnosti dobře vědoma a snaží se zvěři ulehčit. Podobné snahy se objevují zejména v období Vánoc, které je obecně spojováno s hojností, štedrostí a soucitem. Některé, byť dobře myšlené záměry jsou ale velmi čas-

to kontraproduktivní. Až se k nám přiblíží vánoční čas a v duších se nám rozhostí klid a pohostinnost, nejen z nás bude chtít i zvířátkům v lese přilepšit a udělat jim krásné Vánoce. Doma sebere dobrůtky a odnese je do krmelce. Ale pozor, zvěř neumí strávit naše lidské jídlo. Proto vás žádám, abyste zvěři předkládali pouze malé množství a bez provázku nebo háčků a raději napíchnout na větvičku. Každý myslivec na Štědrý den chodí ke svému krmelci, kde zvěři přilepší například řepou, jablky, ovsem, sušenou jeřabinou a podobně. Dost často se mně i mým kolegům stává, že na koledu najdeme v krmelcích mnoho již nesuchého pečiva, přeschlých někdy i oplesnivělých kaštanů a jiných plodů. Tyto potraviny mohou způsobit zdravotní potíže volně žijící zvěři. Z těchto důvodů bych doporučil se spojit s nějakým známým myslivcem nebo požádal přítele „GOOGLE“ o radu. Na straně 16 si můžete přečíst pohádku o nadílce pro zvířátka od kolegy hajného a kreslíře Petra Slaby.

Závěrem bych vám rád popřál klidné prožití adventního času, veselé Vánoce a mnoho radosti pod stromčeky i dětských úsměvů a drobných radostí. V příštím roce přeji mnoho štěstí a zdraví, ať se opět můžeme vrátit do normálního stylu života a opět se společně setkávat.

*Jménem mysliveckých druhů
Radim Šíma,
předseda OMS Beroun*

» Paní Gruntová slavnostně předala finanční částky dětem, kterým slíbila pomoc. Pozvání přijal i starosta Komárova Jaroslav Klekner. Foto: Tomáš Richter

Rozhovor s Jarmilou Gruntovou – předsedkyní Svazu tělesně postižených v Hořovicích

Exhibiční utkání REAL TOP Praha vs. „stará garda“ FK Komárov potěšilo v září nejen fotbalové fanoušky Komárova, ale přispělo i na dobrou věc. Paní Jarmile Gruntové, ředitelce Svazu tělesně postižených v Hořovicích byl slavnostně věnován šek s výtěžkem 75 000 Kč. Avšak k překvapení organizátorů paní Gruntová, ačkoliv by jí částka jistě pomohla, neváhala a oznámila všem, že se o ni podělí s dětmi, které to, dle jejího názoru, také potřebují.

Paní Gruntová byla členkou Zastupitelstva města Hořovice a již druhé volební období je předsedkyní sociální komise v Hořovicích. Získala řadu ocenění za svou práci: osobnost Podbrdská, Žena regionu, ŘÁD SRDCE, byla nominována na cenu Olgy Havlové a naleznete ji také v encyklopedii Osobnosti České a Slovenské republiky. (Vybráno z příběhu, který byl zaslán starostovi Komárova p. Kleknerovi od kolegyně paní Gruntové. – poznámka redakce)

Rozhodli jsme se Vám proto, milí čtenáři, na stránkách Komárováku přiblížit její příběh. Třeba se pro Vás stane inspirací nebo Vás alespoň v této nelehké době povzbudí.

Paní Gruntová, mohla byste se našim čtenářům krátce představit?

Je mi 59 let, vychovala jsem tři syny a mám čtyři vnoučata, ze kterých mám radost. Bydlíme s manželem v bytovce ve druhém patře a mám nainstalovanou plošinu kvůli mému hendikepu. Byt jsme si bezbariérově upravili svépomocí. Jsem ráda, že se tam můžu pohybovat, že můžu dělat domácí práce, vařit a starat se o vnoučata. Sama jsem si vše navrhla. Mám obchodní školu, prodávala jsem v Žebráku a poté jsem byla dvanáct let vedoucí v prodejně pečárny v Hořovicích. V roce 2004 mě postihla klášťová encefalitida. Od té doby jsem na vozíku. Zpočátku jsem byla ochrnutá celá, ale postupem času jsem se z toho svou pílí a prací částečně dostala. Cvičila jsem, jezdila

jsem na rehabilitace, ozdravné pobyty a léčby. Bojovala jsem, protože při třech dětech musíte mít sílu, aby je člověk vychoval. Nejmladšímu bylo 8 let, ale samozřejmě mi všichni zároveň také pomáhali.

Jak jste se k této práci dostala?

V roce 2006 mě oslovili, zda bych chtěla pracovat ve Svazu tělesně postižených. Začala jsem trošičku pomáhat, to jsme sídlili v Domově Na Výsluní. Pak jsme byli přestěhováni do budovy bývalé zemědělské školy, to už jsem se stala předsedkyní. V roce 2008 jsem zřídila půjčovnu kompenzačních pomůcek, abychom mohli pomáhat postiženým a hendikepovaným lidem, včetně postižených dětí.

Čím jste se zabývali, než jste zřídili tuto půjčovnu?

Dříve jsme spíše domlouvali rehabilitační a ozdravné pobyty pro seniory, které jsme pořádali jednou, dvakrát za rok. Dále organizujeme různé přednášky, výstavy, kulturní akce, počítačové kurzy, kurzy trénování paměti apod. Pak jsme právě přidali k tomu půjčovnu kompenzačních pomůcek, která slouží také dětem. Dětem poskytujeme pomůcky za symbolickou korunu, včetně dovozu a odvozu po celém Středočeském kraji. Jsme vlastně jediní v Středočeském kraji, kteří kompenzační pomůcky poskytují. Volají nám také z Prahy a dalších nemocnic, když je potřebují.

Máte ještě nějaké další plány nebo Vás tato práce plně vytěžuje?

Myslím si, že nás to plně vytěžuje. Máme v organizaci 400 členů, pro které organizujeme, jak už jsem říkala, řadu akcí. S organizací mi pomáhají asistentky a děvčata z úřadu, všem bych ráda poděkovala prostřednictvím Vašeho zpravodaje za jejich práci a pomoc.

Jak získáváte prostředky, především finanční, na Vaši práci?

Zpočátku jsme vůbec nevěděli, jak peníze získáme, ale měli jsme štěstí. Oslovil nás pan senátor Oberfalzer a do začátku nám věnoval 100 tis. Kč z Nadačního fondu Letorosty, takže jsme byli vděční. I nadále s námi spolupracuje, pozval nás (Svaz tělesně postižených) i na prohlídku senátu, asi 30–40 lidí, a zase nám předal šek na 10 tis. Kč, takže nás stále podporuje. Pořádáme také kulturní a charitativní akce a z nich zase my věnujeme finance Nadaci Naše dítě, Speciální škole Žebrák nebo koupíme dětem vozíček, když nás osloví. Také nám přispívají obce, letos to bylo 50 obcí. Přispívají nám také firmy např. Vodovody a kanalizace Beroun, J & T nebo spolupracujeme s nadacemi Konto bariéry, Dobrý skutek (Lucie Váchová), se kterými si vzájemně vypomáháme.

Prozradte našim čtenářům záku-liší předání finančního příspěvku od REAL TOP Praha*.

Začnu od začátku. Nejprve mě oslovil starosta Komárova pan Klekner, abych vybrala tři děti, kterým by byla poskytnuta finanční pomoc od Realu TOP Praha. Poprosila jsem asi deset rodin, aby

mi odepsaly a popsaly příběh svých dětí. Z nich jsem tři příběhy – 4leté Helenky, 11leté Lady a 6letého Matyáška – vybrala. Jenomže jsem netušila, že moje kolegyně mezi tím poslaly dopis panu starostovi, ve kterém doporučily, aby vybraná částka byla předána mně, na stavbu plošiny pro překonávání schodů. Do poslední chvíle jsem toto netušila. Bylo mi divné, že na akci žádné z dětí, které jsem vybrala, nebylo přítomné. Jakmile bylo odhaleno mé jméno na šeku, okamžitě jsem věděla, že se se mnou vybranými dětmi, o tuto částku podělím. Pan Lacina, manažer celé fotbalové akce a pan Kořán, manažer Real TOP Praha, byli překvapeni, a ještě mě poté ujišťovali, že finanční částka je pro mě. Vysvětlila jsem jim, že svůj názor nezměním a s dětmi se podělím, protože jim chci pomoci.

Děkuji Vám za rozhovor.

-mk-

**Real Top Praha je sportovní tým složený z osobností kulturního a sportovního života, který sdružuje přibližně 100 členů. Tým osobností vznikl v roce 2000 a od září 2005 bylo založeno občanské sdružení Real Top Praha. Účelem zapsaného spolku je podpora nejruznějších charitativních akcí, a to převážně sportovních. Za dobu fungování Realu se podařilo podpořit mnoho lidí, kteří opravdu pomoc potřebují a rozdělit mezi ně mnoho milionů. Jediný tým v České republice, kde se osobnosti účastní akcí bez nároku na honorář. (Zdroj: www.real-toppraha.cz)*

ČP. 1 „U NEZBEDŮ“

Dobře zachovalá roubená chalupa, která však již prošla dílčími úpravami. Má nápadné obezdění okenního otvoru a zděnou zadní část. Patří k ní i velká samostatně stojící částečně roubená stodola, chlévy a památná lípa. První zjištěný letopočet je rok 1896, kdy 15. 3. od Černohorských zakoupili chalupu Severin a Terezie Homolkovi. Nyní jsou vlastníky manželé Novodvorských.

ČP. 2 „U BABORŮ (BAVORŮ)“

Údajně nějaký předek pocházel z Bavor, a proto tato přezdívka. Velmi pěkná roubená chalupa s roubeným chlévem a vedle stojící roubenou stodolou. Vše je zachováno a udržováno v původním stavu. Zajímavé je bednění pavlače ze západní strany. Rok postavení chalupy není znám. Nyní vlastní Jaroslava Ungrová. Trvale zde žije její syn Michal.

ČP. 5 „U JANDŮ“

Obydlená poměrně velká usedlost. Na světlé dřevo její roubené části navazuje zděná hospodářská část s vaznicovým krovem sedlové střechy. Usedlost doplňuje kamenná stodola s bedněnými štíty a plnými vraty. Ve dvoře dnes stojí už jen jeden mohutný kaštan a lípa. Ty hodně pamatují. Podařilo se zjistit prvního majitele Vojtěcha Matějku z roku 1770. Nynější majitel Jan Matějka je již sedmou generací písemně doloženou.

ČP. 6 „U HEJBALA“

Bývalá výminka čp. 5, kterou dostala Emilie Matějková od svých rodičů. Majiteli byli Matějkovi, Vajnerovi (1894), Plecití a od roku 2006 pan L. Hejbal.

Kleštenické roubenky

Zdroje: Místní kronika, Kleštěnice staletími 1360 - 1999, <https://chatar-chalupar.cz/klestenice>. Texty zpracovala paní Jiřina Koppová.

ČP. 7 „U VAJNERŮ“

Jedna z nejhezčích chalup venkovského roubeného stylu. Má polovalbovou střechu, bedněné štíty a původní šestitabulová okna. Tuto chalupu zachránila před demolicí rodina Lickova. Je to jedna z nejstarších chalup v osadě. Na trámu byl nalezen letopočet 1797. Majiteli byli Štorkánovi, Firýtovi a Vajnerovi. Nynější majitelka je paní M. Licková.

ČP. 18 „U VODIČKŮ“

Roubenka částečně přezděná. Původními majiteli byli Bláhovi, poté Vodičkovi a Hrdličkovi. Žily zde také rodiny Neužilova., Malých, Balých, Plecitých. Nynější majitelka je paní Veronika Fričová.

Zubní pohotovost

>> 12. - 13. 12. MUDr. Dmitry Zaytsev,
Beroun, Havlíčkova 1732/3, tel.:
727 836 818

>> 19. - 20. 12. MUDr. Marie Zimová,
Hostomice, Tyršovo nám. 225, tel.:
311 583 140

>> 24. 12. MUDr. Julia Asina, Beroun,
Plzeňská 32/22, tel.: 311 513 313

>> 25. 12. MUDr. Josef Aušteda,
Broumy 73, tel.: 311 585 165

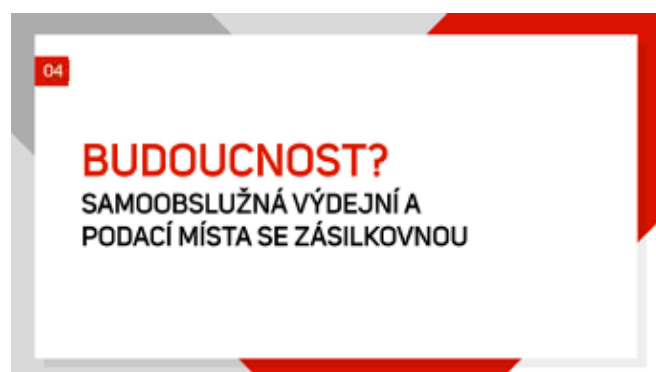
>> 26. 12. MUDr. Jana Sedláčková,
Hořovice, K Nemocnici 1106, tel.:
311 559 654

>> 27. 12. MUDr. Pavla Blechová,
Karlštejn, zdravotní středisko, tel.:
311 681 533

>> 1. 1. 2021 MUDr. Jiří Cajthaml,
Drozdov 29, tel.: 605 420 898

Pohotovostní služba
je od 8:00 – 11:00 hodin

Z-BOX - Nová služba pro občany Komárova

Vybrali jsme snímky z prezentace, která nám byla poskytnuta z radnice. Z-BOX je umístěn na velkém parkovišti u kulturního domu v Komárově. Věříme, že nám všem poslouží, hlavně nyní v předvánočním shonu a také po něm.

-redakce-

PF 2021

*Příjemné prožití vánočních svátků
a vykročení do Nového roku pravou nohou
s přáním, aby rok 2021 byl funkční,
bezproblémový, úspěšnější a pohodovější
než ten letošní!*

*K tomu ZDRAVÍ, ŠTĚSTÍ a LÁSKU
po celý rok*

preje

T.J. Sokol Komárov

PEČUJETE O SENIORA? POMŮŽEME!

- Staráte se o svého rodiče nebo partnera s demencí?
- Znáte někoho s Alzheimerovou nemocí ve svém okolí?
- Tušíte, že budete o někoho blízkého pečovat, a nevíte, co vás čeká?
- Potřebujete zjistit, na co máte nárok?
- Chybí vám informace?

Můžeme vám poradit a naše služby jsou **zdarma**.
Víme, jak je péče o blízkého člověka náročná,
a proto pro vás máme náš poradenský tým:

SOCIÁLNÍ PRACOVNÍK • PSYCHOLOG • PRÁVNÍK
NEUROLOG • ZDRAVOTNÍ SESTRA • VÝŽIVOVÝ SPECIALISTA

Poradenství probíhá **osobně, telefonicky i elektronicky** (chat, e-mail).

KONTAKT PRO
HOŘOVICE A OKOLÍ:
Petra Petříková
tel.: 724 076 964
horovice@dementia.cz

Můžete nám také
anonymně napsat
na chat na našich
stránkách:
dementia.cz/chat/

DEMENTIA

KOMÁROVÁK vydává Městys Komárov. Povoleno pod reg. č. MK ČR E 10542.

Uzávěrka příspěvků pro příští číslo: 15. 1. 2021.

Příspěvky zasílejte na e-mail: redakce@ikomarov.cz. Sazba a tisk: Reklamní studio Dalmat.

